

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

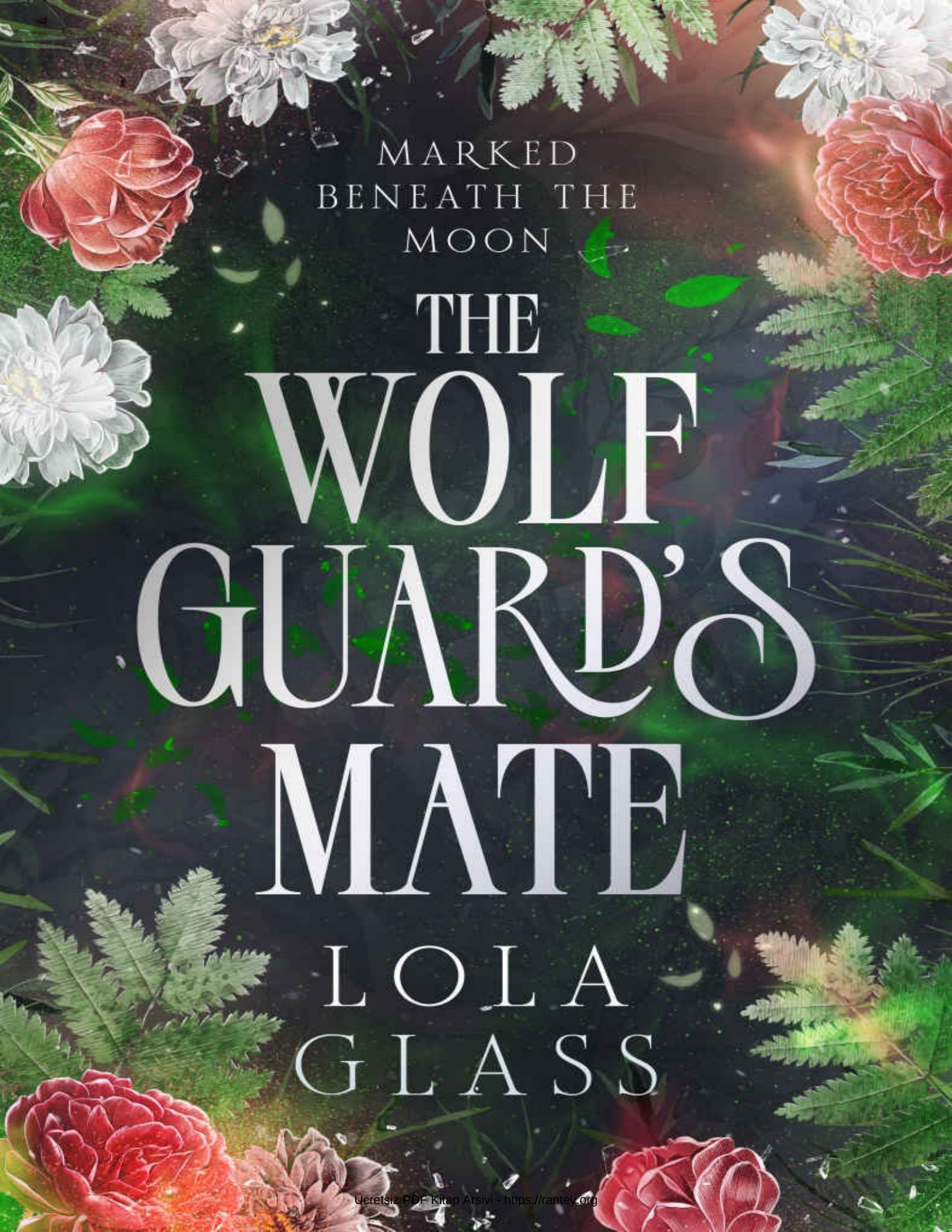
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MARKED
BENEATH THE
MOON

THE
WOLF
GUARD'S
MATE

LOLA
GLASS

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

kurt muhafızın eşı
AYIN ALTINDA İŞARETLENMİŞ

LOLA CAM

İçindekiler

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Sonsöz](#)

[Sonradan](#)

[Düşünülenler](#)

[İletişimde](#)

[Kalın](#)

[Lola Glass'ın Tüm Serileri](#)

[Yazar Hakkında](#)

Telif Hakkı © 2025 Lola Glass

authorlolaglass.com

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır.

İsimler, karakterler ve yerler yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Kapak Francesca Michelin

<https://www.merrybookround.com/>

Kocama
Bana yemek getirdiğin ve her şeyin yoluna gireceğine milyonuncu
kez güvence verdiğin için

bir

ZEYTİN

Dikkatimin köşedeki kabinde oturan dev adamda kalmasına izin vermemeye çalışarak tezgâhtaki yapışkan bir noktayı ovaladım.

Başaramadım.

Her zamanki gibi.

Hunter Savage'ın bana bardaki işimi kazandıran kişi olduğundan oldukça emindim. En azından büyük bir rol oynamıştı.

Ve en başından beri çalıştığım her zaman yanımdaydı. Her bir vardiyanın tamamında.

Bunu yapmak için para alıp almadığını merak ederdim ama diğer herkesin çeklerini ödeyen oydu. Yani orada olmak istediği için orada olduğu neredeyse kesindi.

Hiç konuşmadık.

Köşede oturup yanında getirdiği içkiden bir bardak yudumlarken bir yandan da iki dizüstü bilgisayarından birden çalışıyordu.

Sadece su içtiğinden oldukça emindim, ki bu kesinlikle sıkıcıydı. Bir kurt adamın sarhoş olması için çok fazla şey gerekiyordu, bu yüzden bir bardak viski duyularını herhangi bir şekilde bulandıracak gibi değildi.

Hiç bara gelmedi ve hiç içki istemedi. Hiç flört etmedi. Nadiren biriyle konuşurdu, konuşsa da bu sadece iş konuşması olurdu.

sürünün en iyi infazcılarında biri olarak tanıdığım biriyle.

Teknik olarak akraba sayılsak da hiç konuşmamıştık. İkiz kız kardeşim onun üçüz kardeşlerinden biriyle evlenmişti. Yani, biz bir nevi kayınbirader miydik? Ya da en azından onun kardeşi benim kayınbiraderimdi.

Ona olan ilgimi hafifleteceği umuduyla kafamda ona eniştem demeye başlamıştım. Ne de olsa kız kardeşimle olan geçmişini biliyordum.

Kurdu onun kendisine ait olduğunu iddia etmişti. Ona karşı aşırı korumacıydı ama onunla çiftleşmek ya da hatta arkadaş olmak konusunda kesinlikle ilgisizdi.

Eğer Nova'dan hiç etkilenmediyse -ki etkilenmediğinden emindi- o zaman *benden* de etkilenmeyeceği kesindi. Onun daha yumuşak, daha zayıf, daha az dövme versiyonuna benziyordum. Boyunun 1.80'den biraz uzun olduğunu düşünürsek, o kadar da korkunç sayılmazdı.

Kurtadamlar güce saygı duyardı ve benim görünüşüm kesinlikle "güçlü" diye bağırıyordu. Yine de bana bir sürü bahşış kazandırdı. Ufak tefek, solgun ve uzun, siyah saçlı olmanın faydaları vardı.

Bahşışlere ve bazı flörtlere rağmen, müşterilerimden hiçbiri bana çıkma teklif etmedi.

Bunun suçlusunun bir şekilde seksi kayınbiraderim olduğundan emindim ve gerçeği öğrenmek için bir planım vardı.

Sürüdeki arkadaşlarımdan biri olan Jake, karşımdaki tabureye oturdu.

"Hey, Oli Pop. Viski ekşi alabilir miyim?" dedi ve bana hınzır bir sırıtışla baktı.

Jake bir infazcıydı. En azından ben öyle olduğuna emindim. Ortaya çıkıp sormamıştım çünkü hâlâ bir kurtadam sürüsünde neye izin verilip verilmediğini anlamaya çalışıyordum.

Kız kardeşim beni iki ay kadar önce dönüştürmüştü ve sonra Crimson River'ı terk edip eşini deli olmadığına ikna etmeye gitti. Ki bu uzun bir hikayeydi. Sadece birkaç gün önce geri dönmüştü, bu yüzden bana kurt adam olmayı öğretecek zamanı olmamıştı.

Yine de anlamaya çalışıyordum.

Sayılır.

İlk kızgınlığım henüz gelmemişti ve bu konuda biraz korkuyordum. Seks beni korkutmuyordu, ama sözde onunla birlikte gelen bazı sapkın kurt şeyleri vardı.

Birini becermeyeli yıllar olmuştu - kahretsin, *uzun süre hayatımı cehenneme çeviren ve neredeyse beni öldüren meme kanseri* - bu yüzden sıcaklık vurmaya karar vermeden önce eyere geri dönmeye gerçekten ihtiyacım vardı.

Nova, ateşi çıkmadan bir gün önce hissettiği karıncalanma konusunda beni uarmıştı ve ben de buna dikkat etmeye çalışıyordum. Ama daha önce hiç hissetmediğim için, bu bir saçmalıktı.

Her neyse, Jake bu olay olduğunda benimle birlikte sıcaktan korunmak için gönüllü olmuştu. Sadece kurt seksi yaşamak istediğinden emindim ama her neyse. İyi biriydi ve birkaç saatlik *eşsiz bir* seksten kaçınmak uğruna kızgınlık sırasında cehennemde günler geçirecek değildim.

"Elbette." Ona gülümsedim ve bezimi diğerleriyle birlikte çöp kutusuna attım. Ellerimi yıkadıktan sonra içeceği hazırladım ve ona getirdim.

"Herhangi bir ısı belirtisi var mı?"

diye kontrol etti. "Hayır."

"Kahretsin, sabırsızlanmaya başladım."

"Bu ikimiz için de geçerli." Barın üzerine eğildim ve küçük kalabalığı taradım. Hafta içi geceleri saat 12'den sonra genellikle olduğu gibi oldukça boştu. Saat ikiye kadar açtık, yani son çağrıya kadar hâlâ bir buçuk saatim vardı. Yine de bu iyiydi. Her zaman bir gece kuşu olmuşumdur.

"Ne zaman çıkıyorsun?" Jake bana sordu ve ben de göz ucuyla Hunter'ı izledim.

Jake'in sorusu planlıydı.

Hunter'ın insanları bana çıkma teklif etmemeleri için tehdit edip etmediğini ya da erkeklerin sadece mesafelerini koruyup korumadıklarını anlamama yardım etmeyi kabul etmişti.

Çünkü o oradaydı. Çalıştığım bar Crimson River'ın en popüler barlarından biriydi, bu yüzden müşterilerin çoğu bizim grubun bir parçası değildi.

"İkiyi biraz geçe," dedim, hâlâ Hunter'a bakarak.

Fiziksel bir tepki vermedi ama Jake'in yavaşça sırtması bana bir şey yaptığını söyledi.

"Oldukça geç oldu," dedi ve ona birinin attığı bir fişi uzattım. Jake bana vermeden önce arkasını karaladı.

Jvnte 'ov'xe off li i9s' diyor. Rnb Oli'yi aramayacak Pop

"Teşekkür ederim" diye mırıldandım.

"İçki için teşekkürler, Olive. Sıcaklar başladığında bana haber verir misin?" "Evet. Görüşürüz."

İçkiyi geri devirdi ve uzaklaşmadan önce bardağı yere bıraktı.

Binadaki diğer herkes kendi işini yapıyordu, ben de bir dakikalığına mutfağa gittim ve oradakilere molaya çıktığımı haber verdim.

Daha sonra barın arkasından çıktım ve odayı geçtim.

Karşısındaki kabine geçtiğimde Hunter'ın gözleri odaklandığı dizüstü bilgisayarın ekranından ayrılmadı. Ama biraz gerildi, bu da ilginçti.

Bilgisayarını yarıya kadar kapattım, gerçi bu biraz riskliydi. Onu kesinlikle kızdırabilirdim. Gerçi ona kızgındım, yani bu adil görünüyordu.

En neşeli sesimle "Selam kayınbirader" dedim.

Bakışları sonunda bana yöneldi, çenesi sıkılmıştı. "Biz kardeş değiliz."

"Aspen Enzo ile çiftleştğinde Fletcher'ı evlat edindiniz ve o onun kardeşi," diye karşı çıktım.

"Bu farklıydı."

"Memeleri olmadığı için mi?"

Hunter bakışlarının sadece bir kalp atışı için göğüslerime inmesine engel olamadı. Gözleri hemen tekrar benimkilere kaydı ve neredeyse yanaklarının kızardığını gördüğümü .

Yine de bu doğru olamazdı. "Hayır,"

dedi Hunter, çok geç kalmıştı.

"Her neyse. Vahşi olmak gibi bir arzum yok." Masanın üzerine eğildim. "Ama erkekleri benden korkutup kaçırmayı bırakmanı istiyorum. Seks yapmayalı yıllar oldu ve ateşim çıkmadan önce tekrar ata binmem gerekiyor. Yıllar sonra yaşadığım ilk deneyimin düğümlenmeyle sonuçlanmasını istemiyorum."

Yanakları daha da kızardı ve kahretsin, kızarma konusunda haklıydım. Bu aslında seksi bir şeydi.

Öte yandan, dalgalı, siyah saçlı ve gözlerinden birinin üzerinde yara izi olan devasa, bronz tenli erkeğin seksi olmak için kızarmasına gerek yoktu. Onun seksiliği asla solmazdı.

Kızarması onu daha insani gösterdi sanırım.

"Sen bu adamların çoğunun tanıştığı ilk çiftleşmemiş dişi kurtsun. Sırf bu yüzden seninle ilgileniyorlar," dedi Hunter.

"Yani?"

Alnı kırıştı. "Seni nesneleştiriyorlar."

"Burada anlattıklarımı anladığını sanmıyorum, Hunt. Sana Hunt diyebilir miyim?"

"Hayır."

"Evet, daha iyi bir lakap bulacağım. Her neyse, demek *istediğim* şu ki şu anda nesneleştirilmek *istiyorum*. Bana ilgi duyan rastgele erkeklerle ateşli, vahşi seks yapmak istiyorum. Ve sen benimle konuşan herkesi tehdit ederken bunu yapamam."

"Hiçbirini tehdit etmedim."

Gözlerimi devirdim. "Şehirdeki en büyük, en güçlü adam bir adama bir kadının yasak olduğunu söylediğinde, adam dinler. Belli ki."

"En güçlü ben değilim."

"Gerçekten mi Terry? Böyle mi düşünüyorsun? Belli ki Enzo kazanacak ama Clay senden daha güçlü olsa bile sen üç numarasın. İnsanlar onlara emir verdiği dinler."

Hunter'ın bütün yüzü buruştu. "Bana Terry deme."

"Hunt'tan daha kötü, ha? Beyin fırtınası yapmaya devam edeceğim." "Ya da sadece benim adımı kullanabilirsin."

"Kardeşlerin lakaplara ihtiyacı vardır." "Biz kardeş değiliz, Olive."

"Öyle de olabiliriz. Belli ki beni çekici bulmuyorsun, o yüzden-"

"Ne?" diye hırladı.

Kendimi işaret ettim. "Nova'ya benziyorum. Nova'dan etkilenmedin. Kardeşçe koruyucu bir şey yapmaya çalıştığını anlıyorum ama-"

"Bu sonuca nasıl vardın?" Gözlerimi kırptım.

Bana doğru eğildi, devasa kollarını masaya dayadı. Her nasılsa fark ettiğimden daha da büyüktü.

Arkama yaslandım. Çoğunlukla kocaman olduğu için. Ve muhteşem. Ve belki biraz da korkutucuydu. Neredeyse aynı yüze sahip olmalarına rağmen kız kardeşimin eşi kadar arkadaş canlısı görünmüyordu.

"Eee?" diye sordu, sesi alçalarak.

"Kız kardeşimle ilgilenmediğiniz bir sır değil."

"Bir eş almakla ilgilenmiyordum. Neye benzediği önemsizdi."

"Yani ondan etkilendin mi?"

"Kardeşimle çiftleştigi için bu soruya uygun bir cevap yok."

"Bu aslında adil, tatlım."

Burun delikleri alevlendi.

"*Tatlım* mı?"

"Gözlerin." Onlara doğru işaret ettim. "Ve adın Hunter, yani gerçekten işe yarıyor. Her neyse, beni çekici bulup bulmaman pek de önemli değil, tabii benim kanserden kaynaklanan yoksunluk serimi kendin bozmayı teklif etmiyorsan. Ve öyle olmadığına göre, adayları korkutup kaçırmayı bırakırsan gerçekten minnettar olurum."

"Kelimleri ağzıma tıkmak gibi bir takıntın var, *Oli Pop*." "Serimi bozmayı teklif etmiyorsun, değil mi?"

"Olive," diye seslendi aşçı barın arkasından.

Omzumun üzerinden baktım ve onu bir grup müşteriyle konuşurken gördüm. Hepsi daha önce karışık içki sipariş etmişti, bu yüzden muhtemelen yeniden doldurulmasını istiyorlardı. Ki aşçı bunu nasıl yapacağını bilemezdi.

"Konuşmaya ara verin. Geri geleceğim."

Kabinden çıkıp barı geçerken dizüstü bilgisayarının ekranını açtım. Tezgâhtaki grup bana baktı, ben de adımlarımı biraz salladım. İyi görünmek her zaman daha fazla bahşış getirirdi.

"Özür dilerim," diye özür diledim ve barın arkasındaki yerimi alırken yüzüme bir gülümseme yerleştirdim. Aşçı ortadan kayboldu ve ben tekrar işi devraldım.

İçkilerini alıp gittiklerinde, mutfak kapısını çalıp kulübeye geri dönmeden önce bara tekrar bakan biri var mı diye kontrol ettim.

Hunter'ın dizüstü bilgisayarının ekranını tekrar indirirken, "Pekâlâ, duraklatmayı kaldır," dedim. Gözleri benimkilerle buluştuğunda karanlıktı. "Yapacağım."

"Ne yapacaksın?"

"Serini boz." Oh.

Oh.

Şehre geldiğimden beri adamı arzuluyordum, bu yüzden teklif ediyorsa kesinlikle geri çevirmeyecektim.

Kaşlarım kalktı. "Emin misin? Tatillerde falan aramızdaki ilişkiyi tuhaflştırabilir."

"Sadece seks olacak, değil mi? Bağlanmak yok mu?" diye sordu.

"Tabii ki. Bir eş istemiyorum."

"Ben de öyle."

"Sadece bir gece o zaman,"

dedim. "Bir gece," diye kabul

etti.

"Anlaştık. Bize bir otel odası ayırtın - Loca'da ya da benim kamaramda sevişmeyeceğiz."

"Anlaştık. Vardiyan bittiğinde bizi ben götüreceğim."

Bir an için tereddüt ettim. Onu istiyordum ama durum normal bir tek gecelik ilişkiden biraz daha karmaşıktı.

"Bu, kız kardeşime karşı süregelen hislerimle ilgili garip bir şey değil, değil mi?" diye sordum.

"Hayır. Hiç var olmamış duygular kalıcı olamaz." "Bu

adil." Elimi uzattım. "Anlaştık." Elimi sıktı.

Dokunduğumda elektrik tenimi yaktı ve kurdum kıpırdandı. Onu ilgiyle inceledi.

"Kurdun bana sahip çıkmıyor, değil mi?" Hunter'a

sordum. "Biraz bile ilgilenmiyor. Seninki?"

"Meraklıdır, ama her zaman ."

Başını salladı ve elimi bıraktı. "Daha çok müşterin var."

Hunter'a omzumun üzerinden bakmamaya çalışarak bara geri döndüm.

Gerçekten de kayınbiraderimle yatmayı kabul etmiş miydim? Vay anasını.

Vardiyamın geri kalanı yavaş geçti. Hunter her zamanki gibi standında bekliyor, hâlâ dizüstü bilgisayarında çalışıyordu. İkincisi açıldı ve yan tarafına yerleştirilmişti ve ekranda ne olduğunu merak etmekten kendimi alamıyordum.

Kapıyı kapatmayı bitirdiğimde o da hazırды ve arka kapıda bekliyordu. Kapıyı arkamızdan kilitledim ve Hunter'a baktım. "Kolay bir kaçış için ayrı ayrı sürsek iyi olur."

Başını eğerek selam verdi ve beni cipime kadar geçirdi.

Aslında kız kardeşime özür hediyesi olarak verdiği cip. Bu garipti.

Sürücü kapısını açtım, sonra tereddüt ettim.

"Belki de yapmamalıyız," diye başladım ama ben sözümü bitirmeden Hunter'ın dudakları benimkilerle buluştu.

Sıcaktılar.

İpeksi.

Diliyle dudaklarımı araladı ve ben onun tadıyla inledim. Bal ve cin.

Kesinlikle cin.

Ne de su içmiyordu.

Ellerinden biri kalçama indi ve bir adım daha yaklaştı. Ereksiyonu göbeğimle buluştu ve ellerimi yüzüne dolayarak onu daha da aşağı çektim.

Çantası bir gümbürtüyle yere düştü ve diğer eli de kalçamı buldu. Onu daha sert aşağı çektim ve Hunter hırlayarak geri çekildi.

Bal rengi gözleri parlak altın renginde bana bakarken göğsüm hızla inip kalktı.

"Geri çekilmek mi istiyorsun, Oli Pop?" diye gürledi. "Hayır."

"Güzel. Arabaya bin."

İtiraz etmeye cesaret edemedim, çekip gitmesi riskini göze alamadım.

Hunter beni takip edince orta konsola tırmandım ve yolcu koltuğuna .

"Şunun üzerinden tekrar tırmanmalısın," dedi ve omzumun üzerinden baktım.

"Manzara hoşuna gitti mi?"

"Son derece."

"Vaktimi ayırmaya degecek bir şey yaparsanız daha iyisini ayarlayabilirim."

Gözleri parladı ve cipi çalıştırdı. "Otel sadece birkaç blok ötede. Telefonumdan giriş yaptım bile."

"Acelen mi var?" Alay ettim.

"Bir resepsiyonistle konuşmaktan daha önemli işlerim var." Gülümsedim.

"Kemerini bağla," diye

uyardı. "yaşamayı

severim."

"Benimle olmaz. Kemerini bağla." Araç hareket etmedi.

Ona sinirli bir bakış attım ama emniyet kemerimi bağladım.

Sonunda kenara çekti ve kızgınlığım azaldı.

Bir geceliğine onun aşırı korumacı şeyiyle başa çıkabilirim.

"Benden uzak durmaları için kaç kişiyi tehdit ettin?" diye sordum. "Bilmek istemezsin."

"İstiyorum."

"Yok." "Saydın

mı?" "Teknik

olarak hayır."

"Teknik olarak mı?"

Kontrol ettim. "Evet."

"Bu ne anlama geliyor?"

Hemen cevap vermedi, ben de bekledim.

Hâlâ cevap vermeyince kolunu dürttüm. ", tatlım." "Bu lakap benim için işe yaramayacak."

"Soruma cevap ver." Kolunu tekrar dürttüm.

Hunter . "Bir hesap tablosu olabilir." "*Hesap tablosu* mu?"

Parmak eklemleri direksiyon simidinde sıkıştı. "İyi bir fikir gibi göründü."

"Neden?"

Cevap vermeyince tekrar kolunu dürtmeye çalıştım.

tuttu ve parmaklarını benimkilerin arasından geçirerek avucumu hafifçe sıktı. "Kes şunu."

"O zaman sorularıma cevap ver."

"Şehirde Sydney'den başka çiftleşmemiş dişi kurtadam yok ve o da sürünün bölgesinden nadiren ayrılıyor. Çıktığında da erkek arkadaşının ünü onu korumaya yetiyor. Sende bu yok. Fazla ilgi gösteren herkes risklidir. Kız kardeşini korumakta zaten başarısız oldum; senin de aynı şekilde saldırıya uğramana izin veremezdim."

"Lanet olsun. Beni kendin becermek istediğini söyleyeceğini sanmıştım."

Homurdandı. "*Hiçbir şeyi ciddiye almıyor musun?*"

"Hayır. Şu anda ölmüş olmalıydım. Bir kurt adam olarak ne kadar yaşarsam yaşayayım bana yetecek kadar ciddiyetim var."

"Bu mantığın işe yaradığını sanmıyorum."

"Göğüslerim artık beni öldürmeye çalışmıyor, yüzden devam edeceğim." "Kanseriniz göğüslerinizde miydi?"

"Mmhm. Bu hanımlar sahte, o yüzden kendinizi hazırlayın." Omuzlarımı salladım.

Yüzünü buruşturdu.

"Eğer bu bir anlaşma bozucuysa, arabamdan hemen şimdi inebilirsin. Arabayı satın alanın sen olması umurumda değil," dedim kararlı bir şekilde.

Kaşlarını çattı. "Belli ki göğüslerin sorun değil. Meme ." "O zaman neden o suratı yaptın?" Söz konusu yüzü işaret ettim.

Hemen cevap vermedi, ben de onu tekrar dürttüm.

İstemeye istemeye itiraf etti: "Kanseri tek başına atlatmanın bir kabus olduğunu düşünüyordum."

"Oh." Sandalyeye geri oturdum, öfkem aniden kayboldu. "Evet. Hiç eğlenceli değildi."

"Bunu nasıl yaptın?" Sanki cevabımı gerçekten duymak istiyormuş gibiydi.

Sadece takılıyor olmamız gerekiyordu... ama Hunter'ın kişiliği pek de sıradan görünmüyordu. Büyük sorular sorması beni şaşırtmadı ve bununla ilgili bir sorunum yoktu.

"Kanseri kontrol edemezdim ama tavrımı kontrol edebilirdim. Ben de öyle yaptım. Yine de cehennem gibiydi ama umudum vardı ve bu beni hayatta tuttu. Artık ölmediğime göre, gerçekten yaşamak istiyorum, anlıyor musunuz? Sadece nasıl yapacağımdan emin değilim. Ve tıbbi borç çok fazla, yani bu berbat bir şey."

Hunter otele girip park etti ve dönüp bana baktı.

Ona bir gülümseme gönderdim, o da beni inceledi. "Etkileyicisin, Olive."

"Sahte göğüsler yüzünden. Gerçek göğüslerimden daha iyiler."

Başını salladı ama gülümsemek için mücadele ettiği belliydi. "Hadi gidelim."

Benden itiraf etmek istediğinden daha çok hoşlanıyordu. Ve sadece göğüslerim yüzünden değil.

iki

yürürken elimi Olive'in kalçasına götürmekten alıkoyamadım, kıcı her adımda sallanıyordu.

Kadın sarhoş ediciydi. Bağımlılık yapıyordu.

Kurdum kız kardeşine sahip çıkmaya çalışmıştı ama bu kadına olan saplantım sadece bana aitti.

Onunla geçireceğim bir gecenin buna bir son vermek için yeterli olacağını umuyordum. Ondan daha uzak kalamazdım. Özellikle de ilk ateşini *Jake*'le geçirmeyi planladığını duyduktan sonra.

Ona dokunursa onu öldürürüm. Öldürürdüm.

Ve bunun beni dengesiz yaptığını biliyordum. Ama bunu değiştiremiyordum.

Kapıya ulaştığımızda "Bu o," dedim. Telefonumun düğmesine bastım ve kapıya ulaştığımızda kilidi açıldı.

"Buraya kaç kadın getirdiğini sormalı mıyım?" diye alay etti ve ben kapıyı açmak için ona doğru uzanırken omzunun üzerinden bana sırttı.

"Hayır."

Güldü.

Cevap belli ki tahmin ettiğinin tam tersiydi ama gerçek muhtemelen onu korkutacaktı. Bu yüzden açıklığa kavuşturmayacaktım.

Benim yoksunluk çizgimin onunkinden çok daha uzun olduğunu bilmesine gerek yoktu.

Ya da geceyi onunla geçirmek için kendi kurallarımdan kaçını çiğnediğimi.

Otel odasına adım attığımızda Olive ısıklık çaldı. "Burada bir gecenin ne kadar tuttuğunu kesinlikle sormamalıyım."

Dövme sanatçısı olduğu ve şimdi de barmenlik *yaparak yüklü bir sağlık borcu* altına girdiği düşünülürse, haklıydı.

Kardeşlerim ve benim pek çok sorunumuz vardı ama para bunlardan biri değildi. Kurt adamlarla dolu bir şehre sahip olmak, o şehri yönetmenin birkaç avantajından biriydi.

Siteye göre otel odası yaklaşık 1200 metre kareydi. Kurdumun kendini toparlayabileceği kadar büyüktü. Küçük alanlarla arası pek iyi değildi. Ben de öyle. Lodge'daki ofisimde çalışmak bile beni o kadar geriyordu ki her gece uzun bir koşuya çıkmak zorunda kalıyordum. Bazen gün ortasında da.

"Ohh, şu küvete bak. Banyo yaparak başlamak ister misin?" Olive omzunun üzerinden tekrar bana bakarak sordu.

Banyoyla başlamak onu rahatlatırdı. Benim kadar gergin görünmüyordu.

Başımı sallayarak onayladım ve o da gülümsedi.

Yeşil gözlerindeki ifade sikimin zonklamasına neden oldu.

"Mükemmel. Sence buranın ses sistemi var mıdır? Müzik eğlenceli olur."

"Telefonumu televizyona bağlayabilirim."

Gülümsemesi genişledi. "Güzel."

Kalçasını isteksizce bıraktım, televizyonun kumandasını bulup cihazı açacak kadar uzaklaştım. Küvetteki suyu çalıştırdı ve ben de banyoya geri dönüp arkadan onun soyunmasını izledim.

siyah atletini kafasına geçirdi. Sütyeni üzerinde kalmıştı. Durduğum yerden sadece birkaç ince siyah şerit görünüyordu.

Sikim tekrar zonkladı. Daha sert.

Kumaşı fayansın üzerine bıraktı ve elleri kot pantolonunun bel bandına gitti. Düğmeleri çözdü ve kotu kışının tatlı kıvrımının üzerinden kaydırıp basit bir siyah tangayı ortaya çıkardığında inleyebilirdim.

Olive yüzünü bana döndü, uzun saçları birkaç dakika öncesine göre daha dağınıktı. Gözlerim onun ön kısmında gezinmeden önce bakışları benimkilerle buluştu.

Tek başıma da gelebilirdim.

Sütyeni o kadar inceydi ki, küçük kumaş üçgenlerinin arasından görebiliyordum ve tangası neredeyse hiçbir şeyi örtmüyordu.

"Sıra sende Hun," dedi, sesi eskisi kadar şakacı değildi.

Kadın kadar iyi ki, bana ne dediği umurumda değildi.

Beni küvette istediğini fark etmemiştim ama onu geri çevirecek değildim.

Siyah tişörtümü başımın üzerinden çekiştirerek onun giysi yığınının üzerine bıraktım. Giyindiğinde benim gibi kokacaktı. Olması gerektiği gibi.

Kot pantolonumun düğmelerini açtım ve kalçalarımın aşağı ittim. Bakışları sikime sabitlenmişti ve onun için tekrar zonkluyordu.

Gözlerimle tekrar buluşmadan önce pantolondan çıkışımı izledi. "Banyo için iç çamaşırlarımızı üzerimizde bırakalım."

Alnım kırıştı ama o çoktan arkasını dönmüştü. Olive küvete tırmandı ve benim dikkatim bir an için onun kışına kaydı.

Tekrar.

Banyo tezgahından telefonumu aldım ve TV'ye bağladım, cihazı ona vermeden önce müzik akışı uygulamamı açtım. O da

O küvete sabun eklerken, vücudunun yarısını zaten benden gizleyen kabarcıklar yarattı.

Ben de onun ardından küvete girdim. İkimizin de sığabileceği kadar büyüktü ama birbirimize dokunmadan girebileceğimiz kadar da büyük değildi. Yerine yerleşip müzik çalmaya başladığında bacakları benimkilere dolandı.

Açtığı türkünün ritmini zar zor fark ettim. Olive tüm dikkatimi vermişti.

Davranışlarının tamamen deđiştđi de gözümden kaçmadı. "Bana bakmamaya çalışıyorsun. Neden?" diye sordum.

"Değilim." Bakışlarıma karşılık verdi ama artık rahat görünmüyordu. Ya da daha önce olduğu gibi enerjik.

Yanlış bir şey mi yaptım?

Kahretsin.

Baloncukların altından uzanarak belinden tuttum ve onu kucağıma kaldırdım. Gözleri benimkilerle karşılaştığında kocaman olmuştu ve elleri çıplak göğsümün üzerine indi.

Kahretsin, onun ağırlığının vücudumun üzerinde bu şekilde durması neredeyse beni boşaltmak için yeterliydi.

"Bir var. Ne oldu?" Sesim giderek sertleşirken sordum. Ya fikrini değiştirdiyse?

Yoksa gitmek mi istedi?

Kendimi onu bırakmaya nasıl ikna edeceğimden emin ama-

"Aletin çok büyük," dedi ve takıntılı endişemi yarıda kesti.

Gözlerimi kırptım.

Yüzündeki saçları taramak için uzandı ve yanlışlıkla yanağına köpükler yayıldı. Çok fazla sabun eklemişti.

Devam ederken yanakları pembeleşti. "Sen çok büyüksün. Bunu milyonlarca kez yaptın. Göğüslerim... hiçbir hisleri yok. Tamamen yeniden inşa edildiler. Muhtemelen seks tanrısı gibi bir şeysin ve ben yıllardır işi yapmadım ve hoşuna gidip gitmeyeceğini bir kenara bırak, meme uçlarımı görmene ve dokunmana izin verip veremeyeceğimi bile bilmiyorum." Bir nefes verdi. "Artık ölmüyorum ama hâlâ berbat durumdayım."

"Darmadağın değilsin. Senin durumundaki herkes kararsız kalırdı," diye homurdandım, sırf cehennemi yaşadığı için vücudunu beğenmeyeceğimi varsaymasından nefret ediyordum. *Aylardır* ona kafayı takmış durumdaydım. "Tüm bunlar hakkında ne hissettiğini öğrenmenin tek bir yolu var. Sütyenini çıkarıyorum."

Kaşları yukarı doğru kalktı ama ben çoktan kumaşa uzanmaya başlamıştım. Üzerinde toka yoktu, bu yüzden parmaklarımı ince bandın altından geçirdim ve yukarı doğru hafifçe ittim.

Göğüslerini serbest bırakıp kumaşı başının üzerinden geçirdiğimde nefesini içine çekti. Saçları nemlenmişti ama umursamıyor gibiydi.

Su ve köpükler göğüslerinin yarısına kadar gelmişti, bu yüzden musluğu kapattım ve onu daha yükseğe kaldırmak için pozisyonumu ayarladım.

Göğüsleri sudan çıkarken yanaklarındaki pembelik kızardı. Bir elimi yüzüne doğru kaldırdım ve göğüslerine bakması için indirdim.

Çok seksiydiler ve bunu onun da görmesini istiyordum.

"Sana dokunmak için ölüyorum, *Oli Pop*. Bana dokunabileceğimi söyle," dedim.

Bu bir istekten çok bir talep gibi geldi ama yüzündeki ifade bana aldırmadığını söyledi.

"Tamam, dokun bana."

Göğüslerinden birini dikkatlice elime aldım, sikim karnına doğru sertçe zonklarken inlememek için yanağımı ısırdım.

Dudakları kıvrıldı ve kendini biraz kaldırdı.

Vücudunu ereksiyonumun üzerine indirip arasında ayarlayarak istediği yere oturttuğunda bastıramadım.

Çok erken inmekten kendimi alıkoymak için bir mucize gerekecekti.

"Bana bak," dedim kabaca ve bakışları tekrar benimkilere döndü. "Göğüslerin harika, Olive. Mükemmeller. Yaşadığın hiçbir şey bunu değiştirmede. Anladın mı?"

Yanakları daha da kızardı ve beni öptü. Sertçe.

Dili dudaklarımı ayırdı ve ben de hiç duraksamadan ona açıldım, darbelerini darbeye karşıladım. Elleri saçlarıma gömüldü ve kıcını tutup onu kendime doğru daha sert çekmeden önce memelerini sıktım.

Ağzımın içinde inledi ve tangasının bantlarını kopardım, beni daha iyi hissedebilmesi için kumaşı yırttım.

Ereksiyonuma karşı sallandı, göğüslerini göğsüme bastırırken ağzının içinde hırıldamamı sağladı.

Kadın gerçek dışıydı.

Teni benimkine karşı hayal çok daha iyi hissettiriyordu.

Daha sert salladı ve tüm vücudu salıverilmesiyle titrerken ağzıma nefesini verdiğiinde kendimi zor tuttum.

Parmaklarım tenine çok sert bastırıldığı için dişlerimi sıkarak başımı eğdim ve o nefesini tutarken gözlerimi kapattım.

"Benimle gelebilirdin," diye mırıldandı, elleri hâlâ saçlarımdaydı.

"İçine gömülene kadar boşalmayacağım," diye homurdandım. Yumuşakça inledi, kalçalarını hareket ettirmeye çalıştı.

Onu yere yatırdım.

Eğer bana karşı sallanırsa, kendimi kaybedecektim.

"Bana bir dakika ver, Ol. Kımıldama."

"Tamam."

Lanet olsun, onun sesi bile kendimi tutmamı zorlaştırdı. "Sen de konuşma." Nefes nefese güldü.

Hırladım. "atamayacağın kesin." Tekrar güldü ve ben zonkladım.

Bu şekilde kendimi toparlayamazdım, bu yüzden onu kucağımdan çektim ve küvetin kenarına oturttum. Çıplak merkezi tam önümdeydi, kaygan ve kırmızıydı ve ağzımı sulandırıyordu.

Yüzümü kalçalarının arasına sokma ve kendimi onun tadında kaybetme dürtüsüne direnerek gözlerimi kapattım.

Yine güldü. "Kurulanıp seni yatakta ."

Ayaklarının fayansa bastığını ve kumaşın hışırtısını duydum. Ancak onun yatağa girdiğinden emin olduğunda gözlerimi açtım ve fişi çektim.

Her yerde baloncuklar vardı ama istesem de umursamazdım.

İhtiyacım o kadar azaldı ki, biraz kurulanıp yatak odasına doğru yürürken kendimi yeniden kontrol edebildim.

Kadınım yatağa çırılçıplak uzanmış, battaniyeleri yatağın kenarına atmış, böylece vücudu sergileniyordu. Koyu renk saçlarının uçları ıslaktı ve seksi göğüslerini çerçeveleyerek tenine yapışmıştı.

Bakışlarım kolunu ortasından aşağıya doğru takip edip elini kalçalarının arasında, yavaşça klitorisine dokunurken bulduğunda, içimi bir hırıltı kapladı.

Benim mi yoksa kurdun mu olduğundan emin değildim ama şu anda olanlara kesinlikle dikkat ediyordu.

Göğsü mırıltıya benzer bir sesle hafifçe gümbürdedi, ona doğru ilerleyişimi izlerken dudakları yukarı doğru kıvrıldı.

"Gördüklerini beğendin mi Hun?" diye takıldı.

"Sana benden başka kimse zevk veremez." Odayı hızla geçtim, elini merkezinden ayırdım ve dudaklarımı parmaklarının etrafına sardım. Uyluklarının arasına diz çöküp onları iyice açmadan önce arzusunun tatlılığını teninden emdim.

Ağzımı bir kadına dayamayalı uzun zaman olmuştu ve bu kadınla ritmimi bulmanın tadını çıkaracaktım.

Dilimi onun merkezine doğru sürükledim ve tadı duyularıma hücum ederken tüm vücudu kamburlaştı.

Hareketi tekrarladığımda çığlık attı, neredeyse zevkten kıvranıyordu. Bu kadar uzun bir aradan sonra vücudu cehennem kadar duyarlıydı.

Onunla ziyafet çektim, onu hızla sınıra götürdüm ve sonra durdum. Bir dahaki sefere boşaldığında, sikime sarılmış olacaktı.

Ona istediğini vermediğim ilk seferde bana inledi.

Bana ikinci kez küfretti, gözleri kadar şehvet doluydu ki bunu kastetmediğini biliyordum.

Üçüncü seferde saçlarımı tuttu ve sonunda şişmiş klitorisini bırakıp vücudumu onunkinin üzerine bırakana kadar çekti.

Kalbim göğsümde çarpıyor, sikim arzumla birlikte şiddetle zonkluyordu. Dilimin üzerinde olması onu daha da çaresizce istememe neden oluyordu.

Olive ağzımı onunkine doğru sürükledi, bacaklarını kıcıma bağlarken beni sertçe öptü. Sikimi onun girişine doğru hizaladım ve kalçalarını eğerek yavaşça içeri soktum.

Nefesini ağzıma verdi ve dudağını ısırdım, beni daha sert vurmaya iten her içgüdüyle savaşıırken neredeyse kan çekecektim.

"Bundan daha iyisini yapabilirsin, Hun," diye nefes aldı ve kontrolüm kırıldı.

Bir kükremeyele onun içine daldım ve uzun zamandır istediğim şeyi aldım.

Doruk noktası onu parçaladığında zevkle çığlık attı, kanalı etrafımda sertçe kenetlendi.

Onunla birlikte boşalırken onu terk ederek becerdim, salıverilmemi onun mükemmel küçük vücuduna çarparken erkekten daha fazla canavar.

Hareketlerim yavaşladığında Olive'in dişleri boynumun omzumla birleştiği yere sürtündü.

Kurdum göz açıp kapayıncaya kadar yüzeye doğru ilerledi ve dişlerimi o kadar hızlı değiştirdi ki canım acıdı. Ne olduğunu anlayamadan dişimin kanı dilimin üzerindeydi ve sonrasında dişlerinin derime battığını hissettim.

Elektrik içimi parçaladı ve bakışlarım pencereye doğru kayarak ayı ararken korku beni gelgit dalgası gibi vurdu.

Orada değildi.

Gökyüzünde, çok yukarıımızdaydı.

Ve doluydu.

Olive altımda nefes nefese kalırken kurdum acımasız bir memnuniyetle gurulduyordu. Bakışlarım tekrar ona döndü ve dudaklarındaki kana takıldı.

Benim kanım.

Şehre geldiği andan beri kafayı taktığım kadına.

Çünkü kurdum az önce onu eşim yapmıştı ve onunki de bağı mühürlemişti.

$$\ddot{u}_\zeta$$

ZEYTİN

GÖZLERİMİ KAPATTIM, sıvı ısı göğsümden çekirdeğime doğru kalçalarım kamburlaştı.

Hunter çok erken çekilmiş ve pencerenin yanında volta atmaya başlamıştı. Aleti hâlâ sertti ve dürüst olmak gerekirse neler olup bittiğinden tam olarak emin değildim.

Kurtların ısırma meraklı olduğunu hep duymuştum, bu yüzden seviştikten sonra benim kurdumun beni Hunter'ın omzunu ısırma itmesi beni pek şaşırtmamıştı. Beni kan akıtacak kadar sert bir şekilde ısırması ve benim kurdumun da aynı şeyi ona yapması beni şaşırtmıştı.

Hunter'ın beni yatakta öylece bırakıp gitmesi beni daha da şaşırttı.

Birkaç dakika sürdü ama sonunda bardaki birkaç adamın o gece dolunay hakkında nasıl şakalaştıklarını hatırladım. Sonra birden her şey daha anlamlı gelmeye başladı.

Çünkü dolunayın altında ısırma bir eş bağı yaratırdı. Kalıcı bir bağ.

Ve biz de tam olarak bunu yaptık.

Bu da beni kesinlikle endişelendirirdi... eğer şu anda kızgınlık döneminde olmasaydım.

Nova ve Aspen, kız kardeşim ve erkeği kulübelerinden döndüklerinde kızlar gecemizde eş bağlarını mühürledikten hemen sonra kızışmaya başladıklarından bahsetmişlerdi. Sydney ve Fletcher'ın ilişkilerini ne zaman kalıcı hale getireceklerine karar vermeye çalıştıklarını bildikleri için Sydney'e bu konuda takılmışlardı.

Yani evet, ben olsam kesinlikle eş bağından korkardım.

Şu anda düşünmemi zorlaştıran yoğun ihtiyaçla başa çıktıktan sonra.

Kalçalarım tekrar kalktı ve sonunda elimi tekrar arasına kaydurdum. İçimden bir rahatlama iniltisi kaçtı.

Hunter pencerenin yanında hırladı. "Ne halt sen?" İçimden bir ses artık oyun oynamayacağımızı söylüyordu.

"Yanıyor," diye fısıldadım.

Gözlerinde farkındalık belirdi. "Sıcaklık bağla birlikte gelir."

"Evet." Parmaklarımı klitorisimin üzerindeki kayganlıkta gezdirerek tekrar inledim. Bu benim ve onun serbest kalışıydı - birkaç dakika önce o kadar da sinirli olmadığının kanıtı.

"*Siktir*," dedi tekrar, daha şiddetli bir şekilde.

"Sadece Jake'i ara," diye fısıldadım ve adam gerçekten kükredi. Gerçek bir hayvan gibi.

Bir kalp atışı sonra yatakta yanımdaydı, bana ters ters bakarken elleriyle kalçalarımı iterek açtı. "Eğer Jake sana bir daha dokunursa, kafasını vücudundan ayırır ve komodinin üzerine koyarım, böylece seni mezardan çıkarışımı izleyebilir," diye hırladı Hunter ve sertçe içime girdi. "Anladın mı?"

"Evet," diye boğuldum, sonunda bana ihtiyacım olanı verdiğinde ihtiyaç ve rahatlama birbirine karıştı.

Hunter'ın elleri bana tekrar tekrar çarparken sertti, başparmağı klitorisime doğru sallanıyordu.

Bir zevk çılgılığıyla hızla boşaldım ve Hunter da kendini kaybederken tekrar kükredi.

Aletin tabanı tam içimde kalınlaştı ve beni delice bir zevk sararken bizi bir arada tuttu.

Hunter'la seks inanılmazdı ama bu tamamen başka bir şeydi. Sihirli bir şey. Diğer dünyadan bir şey.

Düğümü yumuşadığında ikimiz de nefes almakta zorlanıyorduk, gözlerimiz cam gibiydi. "Vay canına," diye mırıldandım.

Cevap vermedi - ısı çoktan tekrar devreye girmişti. Ve tekrar.

Ve tekrar.

Sonunda bittiğinde güneş doğuyordu ve ikimiz de kemiksiz bir şekilde yatağa yığıldık.

Gözlerimi kapattım.

Hunter beni yatakta bırakırken ayakları halının ve fayansın üzerinde sessizdi. Duş başladı ve ben yavaş bir nefes aldım.

Çiftleşmiştik.

Kalıcı olarak.

Kahretsin.

Az önce yaptığımız şeyin büyüklüğü göz önüne alındığında uyumayı başarabileceğimi , ama uyudum. Hem de çok.

Uyandığımda vücudumun üst kısmı Jeep'imın alçak orta konsolunun üzerindeydi ve ne kadar zaman geçtiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Araç kesinlikle çalışıyordu ve müzik çalmadığı için yoldaki tekerlek seslerini net bir şekilde duyabiliyordum.

Saçlarımı yüzümden uzaklaştırarak yavaşça oturur pozisyona geçtim ve ardından gelen ağrı ve sızılardan irkildim.

Hızlı iyileşme için şükürler olsun, çünkü *ouch*.

Nerede olduğumu anlamaya çalışırken bulanıklıkla savaşarak gözlerimi ovuşturdum. Hunter kesinlikle sürücü koltuğundaydı. Etrafımızda binalar vardı.

Sonunda görüşüm açıldı ve bir tabelanın üstündeki yazıyı okudum. Nerede olduğumuzu anlamam uzun sürmedi.

Greenview.

Greenview'e daha önce hiç gitmemiştim ama Nova, Hunter'ın orada bir evi olduğundan bahsetmişti.

Yerdeki kar gerçekten çok kalındı ve etrafımızdaki orman Crimson River'dakinden daha vahşi görünüyordu.

"Beni öldürmek için malikanene mi götürüyorsun?" Sessizce kendimi incelerken saçlarımı tekrar yüzümden çektim.

Üzerimde sadece Hunter'ın barda giydiği siyah tişört vardı. İç baldırlarımda ve göbeğimde rahatsız edici miktarda yapışkan madde vardı. Muhtemelen koltuğa da bulaşmıştı.

"Seni öldürmek beni haydut yapar." Hunter'ın sesi ürkütücü derecede nötrdü. Ona baktım ve onu dümdüz karşıya bakarken buldum. İfadesi boştu, saçları mükemmel bir şekilde yapılmıştı ve üzerinde temiz bir çift kıyafet vardı.

Yani temel olarak, uykulu, döl kaplı bir troidüm. Ve o da Bay Seksi'ydi.

İç ektim.

Beni cipimin dışında öpmeye çalıştığında onun aptalca muhteşem yüzünü itmeliydim. Ve ona çekip gitmesini söylemeliydim.

Azgınlığıma lanet olsun.

"O zaman beni neden oraya götürüyorsun?"

diye sordum. Cevap vermedi.

"Telefonumu aldın mı?" Aramak için konsolu açarak kontrol ettim. Orada değildi, ben de torpido gözüne baktım.

O da orada değildi.

"Ben yaptım," dedi

Hunter.

Elimi uzattım ama beni görmezden geldi. "Nerede

o?" Bastırdım.

"Çantamda. Üzerindeki güvenliği güçlendirene ve bağlantılarınızı gözden geçirene kadar orada kalacak."

Ona ters ters baktım. "Şaka yapıyor olsan iyi edersin, *Hun*."

"Ben . Ve bu takma ad da denediğin diğerleri kadar kötü." "Bana telefonumu ver, belki daha iyi bir tane bulmaya çalışırım." "Hayır."

Konsola doğru eğildim ve arka koltukta çantasından bir iz var mı diye baktım. Boştu.

Öfkeyle arkamı döndüm. "Nova kaçırıldığımı düşünürse, kardeşlerini bu işe bulaştırır."

"Enzo ne farkında. Eninde sonunda Clay'e anlatacaktır. de benimle eşimin arasına giremeyecek."

"Ben sadece senin eşin değilim Hunter. Ben de bir insanım. Benim ne istediğim de önemli." Cevap vermedi.

Gözlerini için içimde bir istek vardı ama kurdum onun nefis kokusunun tadını çıkarmakla o kadar meşguldü ki bana pençelerini uzatmadı.

Sanırım şimdi azgın olan oydu.

Birdenbire perhiz treninden inmeye karar verdiğim için pişmanlık duymaya başladım.

Hunter'ın müzik dinleme uygulaması için ekrandaki düğmeye bastım. Telefonu belli ki arabamın Bluetooth'una bağlıydı ama ben göremiyordum.

Aklıma bir fikir geldi ve daha yakına eğilip birkaç düğmeye daha bastım.

"Ne yapıyorsun?" Sesi biraz daha az nötr ve biraz daha sinirli geliyordu.

Onun kitabından bir sayfa aldım ve onu doğrudan görmezden geldim.

Rehberinde gezinirken sonunda N ile başlayan isimlerin üzerinde durdum ve aradığım düğmeye bastım.

Telefon çalmaya başladı ve Hunter kaşlarını çattı.

Nova yine de oldukça hızlı cevap verdi. "Hey, Hunt-"

"Ben Olive," dedim, hoşbeşi bitirmesini bekleme zahmetine girmeden. "Bir sorunum var. Bir Savage sorunu. Ve sen de yerel uzmansın."

"Sanırım Aspen bu unvanı elinde tutuyor ama Hunter'ın telefonu neden sende? Ne oldu?"

Arkama yaslandım ve burun kemiğimi sıktım. "Uzun hikâye ama temelde Hunter'la dün gece seviştik. O beni ısırıldı. Ben de onu ısırdım."

"Ne? Dolunayın altında mı? Delirdin mi sen?" Nova bağırdı. "Anlık bir şeydi."

"O anın heyecanıyla kendini kayınbiraderinle kalıcı olarak çiftleştirdin mi?" Nova'nın sesi yükseldi.

Hunter, "Ben onun kayınbiraderi değilim," diye .

"Her neyse, tüm bunlar olduktan sonra ben uyurken beni kaçırmaya karar verdi, çünkü Greenview'deyiz. Beni neden malikânesine götürdüğünü söylemiyor ve üzerimde değiştirecek kıyafetim bile yok. Bir kurtarma ayarlayabilir misin?"

Hunter alay etti. "Kimse bir şey ayarlamıyor. Birini öldürmeden onu başka erkeklerin yanında görmeye hazır olana kadar eşimi evime götürüyorum."

"Görünüşe göre Hunter her şeyi kontrol altına almış," dedi Clay, sesi her zamanki gibi neşeliydi. "Onun ölüm listesine girmeden önce gitmeliyiz. İyi şanslar!"

Hat kesildi.

Arama sonlandırıldı mesajına ve mesaj kaybolduğunda haritaya ters ters baktım.

Hunter yolculuğun geri kalanında bana kelime etmedi.

Şehirden çıkıp ıssızlığın ortasına vardıktan sonra nihayet bir kapıya ve büyük bir çite ulaştık. Hunter telefonundaki bir uygulamayı açtı (cebinde saklıydı) ve tuş takımına eğilip bir kod yazmadan önce bir düğmeye bastı. İzlemeye çalıştım ama parmakları çok hızlı hareket ediyordu.

"Kod her saat değişiyor. Benden kaçabildiğin zaman, bunun sana bir faydası olmayacak," dedi Hunter, telefonu bana uzatarak.

Yine de cihazı aldım ve kodu taradım. Sekiz

numara vardı.

Kesinlikle aşırı. Özellikle de malikanesinin ana yollardan o kadar uzakta olduğunu düşünürsek, kimse ona rastlayamazdı. Ya da çitlerini aşamazdı. Ya da normal bir kilidi olsa bile kapısından geçemezdi.

Telefonunu geri verdim ve o da aramızdaki Bluetooth şarj cihazına yerleştirdi.

Sanırım beni bir aletin yanına yaklaştırmamanın sandığı kadar tehlikeli olmadığına karar verdi.

Pencereden dışarı baktım, düzgün, asfalt bir yolda ilerlerken ağaçları ve karı izledim.

Nihayet uzaktan konağı gördüğümde sinirlerim biraz yatıştı.

Havasız, zarif, eski bir yapı değildi. Büyük cam pencereleri ve taş vurgularıyla modern ve zevkliydi. Dış cephe kaplaması siyahtı ve

Gözlerini pencerelere çevir.

Hunter geniş bir garaja girdi ve araçların üzerinde gezindi.

Tank olarak kullanılabilecek gibi görünen bir Hummer.

Siyah bir spor araba.

Büyük bir kamyonet.

Siyah bir SUV.

Bir kar arabası.

Yan yana.

"Crimson River'da genellikle ne sürüyorsun?" diye sordum.

"Senin kullandığının aynısını."

Oh.

Huh.

"Yani kız kardeşime kendi aracın aynısını mı aldın?" Ona bakarak sordum.

Sahiplenici hissetmiyordum. Tam olarak değil.

Ama şimdi düşündüm de, ikiz kız kardeşimin eski sevgilisiyle çiftleşmek pek çok açıdan tuhaf olacaktı.

"Sürüde aynı araçtan üç yüz tane var. Nova'nın adına bir tane almak, benim kullandığım aracın aynısını ona almak olarak nitelendirilemez."

Hmm.

Haklıydı.

"Peki ya ona verdiği kulübe?" diye sordum. Teknik olarak benimdi, çünkü Clay ve Nova'nın kendi kulübeleri vardı ama yine de ona vermişti.

"Ne olmuş ona?"

"Neden bunu seçtin?"

Bana tarif edemeyeceğim bir bakış fırlattı. "Taşınmak isteyenlerin ilgilenmediği tek boş kabin burasıydı ve arazinin tam ortasıydı. Güvenlik ve kimseyi kızdırmamak arasında en doğru seçim orasıydı."

"Peki ya stüdyosu?"

"Nadiren kullanılan birden fazla konferans odamız vardı. Belli nedenlerden dolayı Clay'in ofisine en yakın olanı seçtim."

"Onların bir araya gelmesine karşı olduğunu sanıyordum."

"Bunun bana kardeşime mal olabileceğini düşündüm. ne kadar değer verdiklerini fark ettiğimde, eninde sonunda bunu çözeceklerini varsaydım ve kızın stüdyosunu onun ofisinin yanına koydum."

"Doğru."

"Bana inanmıyor musun?" Hunter'ın sesi şaşırmış gibiydi.

"Neden ki? Seni çok az tanıyorum. Tek bildiğim, dün gece beni sadece Nova'ya benzediğim için becerdiğin."

Hunter bana doğru dönüp çenemi avuçlarının arasına aldığında yüzünde gök gürültüsü gibi bir ifade vardı. "Bir buçuk asırdır kimseyi istemedim, Olive. Seni o otel odasına götürdüm çünkü seni aklımdan çıkaramıyordum. Seni tanıdığım andan beri içime işliyorsun. Bunun kız kardeşinle bir ilgisi yok. Bir daha aksini iddia edersen, seni kardeşime benzediğin için beni becermekle suçlayan ben olacağım. Anladın mı dostum?"

Oh, kahretsin.

Bu konuda tutkuluydu.

Ona tatlı bir gülümseme verdim. ", *tatlım*."

Bana dişlerini gösterdi.

Dudaklarımı sırtarak gerdim.

Kızgındı ama bana zarar veremezdi. Biz çiftleşirken olmazdı. Ve artık benden kaçmasının bir yolu yoktu.

Hunter sonunda çenemi bıraktı ve cipimden indi. Kapıyı arkasından çarparak evin içinde kayboldu.

Belki de kurtarılmaya ihtiyacım yoktu.

Belki de büyük, kötü Gama'yı o kadar kızdırdım ki gitmeme izin verirdi.

dört

ZEYTİN

Sonraki iki saatimi malikanede dolaşarak geçirdim. Bir sinema odası vardı.

Büyük bir spor salonu. Bir bowling salonu.

Kapalı havuz.

Biraz saçmaydı ama aynı zamanda inanılmazdı. Ya da çok inanılmaz.

Her şey o kadar iyi dekore edilmiş ve tasarlanmıştı ki, çok büyük veya rahatsız edici hissettirmiyordu - aslında gerçekten rahattı.

Işıkları ve kim bilir başka neleri kontrol etmek için duvara yerleştirilmiş tabletlerden birinde durduğumda, ekranda bir mesaj belirmeden önce yalnızca birkaç düğmeye basabildim.

EKIPMANIMA DOKUNMA

Hunter'ın beni duymadığını bilmiyordum ama "Dün gece kesinlikle öyle demiyordun, tatlım!" diye bağırdım.

Başka bir mesaj belirdi.

BAŞKA BİR TAKMA AD BUL

Ben de "Başka bir eş bul!" diye bağırdım.

Bir hırıltı ya da başka bir mesaj bekledim ama evin neresinde olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu ve hiçbir mesaj gelmedi.

Gizli bir sığınağı falan mı var diye düşünmeden edemedim.

Yine de, henüz yatak odasını bulamamıştım, yani oraya bağlı bir ofiste falan da olabilirdi.

Birkaç tuşa daha basmaya çalıştığımda tablet yanıt vermedi - teşekkürler Hunter - ben de pes ettim ve dolaşmaya geri döndüm. Daire çizerek yürüdüğümünden oldukça emindim. Bir haritaya ya da başka bir şeye ihtiyacım vardı.

Yorgunluktan mobilyalı ama sahipsiz bir yatak odası seçmeden önce çok fazla yürümedim. Yataktaki battaniyenin altına kıvrılmadan önce temizlenmek için bir dakikalık bir duş aldım. Midem gurulduyordu ama onu görmezden gelecek kadar yorgundum. Otel odası ile Greenview'e gidiş arasında üç ya da dört saatten fazla uyumuş olamazdım. Hızlıca uykuya daldım, bilmediğim bir yerde şaşırtıcı derecede rahattım.

Bir çift devasa, nefis kokulu kol beni yataktan kaldırıp odadan dışarı taşıdığında ne kadar zamandır baygın olduğumu bilmiyordum.

Kendimi gözlerimi biraz açmaya ikna etmem tam iki dakika sürdü.

Midem yüksek sesle hırladı ve Hunter da çok daha sessiz bir şekilde karşılık verdi. "Ne yapıyorsun sen?" Mırıldandım.

"Seni yatak odamıza götürüyorum." Sesi çakıltılıydı. Kollarımda tüylerimin diken diken olmasına neden oldu.

"Odayı paylaşmayı kabul ettiğimi hatırlamıyorum."

"Beni ısırdın. Anlaşma ima edilmişti."

"Öyle olduğunu sanmıyorum."

"Kurdum sensiz uyumaz ve sana yemek yaptım. Bir odayı paylaşıyoruz," diye hırladı.

"Tamam."

Gözlerimi kapattım ve uyanık kalmaya çalışmayı bıraktım, Hunter beni bir yatağa yatırana kadar uyukladım.

Kokusu o kadar yoğundu ki, dönüp burnumu çarşafıya bastırmaktan, derin derin içime çekmekten ve kokudan inlemekten kendimi alamadım.

Kontrolümü yeniden kazanmam ve geri dönmem bir dakika sürdü. Döndüğümde onu bana bakarken buldum. Bakışları o kadar yoğundu ki, neredeyse vahşi diyebilirdim.

Gözleriyle karşılaşmamdan bir süre sonra nihayet geri adım attı. Komodinden bir kâse aldı. Orada durduğunu fark etmemiştim ama uzattığı zaman şikâyet etmeyecektim. Pirinç, fasulye, sebze ve tavuktan oluşan bir karışımdı ve kesinlikle inanılmaz kokuyordu.

"Fajita kaseleri mi?" Bir lokmayı ağzıma götürürken sordum. Homurdandı ama hareket etmedi.

Dikkati bana o kadar odaklanmıştı ki, hareket edip edemediğini merak ettim.

"Vay canına, yemek yapabiliyorsun," dedim bir ağız dolusu lezzetli yemeğin etrafında.

Omuzlarındaki gerginlik hafifçe azalır gibi oldu.

Ben kasemi temizleyene kadar olduğu yerde kaldı, sonra tabağı elimden aldı ve ortadan kayboldu. Kendi rehberli turum sırasında lüks bir mutfak görmüştüm, ama kesinlikle içinde çalışmıyor ya da temizlik yapmıyordu, bu yüzden iki mutfak olmalı.

Tuhaf.

Kimin iki mutfağa ihtiyacı var ki?

, kapalı bir havuza ve bowling salonuna kimin ihtiyacı vardı ki? Her neyse.

Yatağa kıvrıldım ve tekrar yanıma döndüm. Hunter'ın kokusu duyularıma doldu ve iç çektim.

Bu kadar güzel kokmak yasal olmamalıydı.

Hunter geri döndüğünde yarı uykuluydum. Ayaklarının fayansa bastığını duymadım ama varlığını fark etmeyecek kadar ona uyum sağlamıştım. Sanırım bunun suçlusu eş bağıydı.

Yatağa yerleşti ama epey boşluk bıraktı. Ben neredeyse bayılmak üzereyken, o yuvarlandı. Sesi duymamak imkânsızdı.

Bir dahaki sefere neredeyse uykuya dalmak üzereyken, yatakta tekrar hareket etti. Battaniyeler sessizdi ama hareket beni uyandırdı.

Aynı şey birkaç kez daha oldu ve sonunda "Uyu artık" diye mırıldandım.

"Deniyorum."

"Kurdunun bensiz uyuyamayacağını söylemiştin. Ben buradayım. Uyu."

"Uyumaz. Ama ben insanların yanında uyumam."

Kaşlarımı çattım. "Neden olmasın?"

Soruyu duymazdan geldi ve tekrar arkasını döndü.

Dinlenmek istiyorsam müdahale etmem gerekecekti, bu yüzden ona doğru yuvarlandım ve gözlerimi yarı açık tutmaya çalıştım. "Genelde nasıl uyursun?"

"Ne?"

"Genelde nasıl uyursun?" Tekrar ettim. "Karnının üstünde mi? Sırt üstü bir denizyıldızı gibi yayılmış mı? Top gibi kıvrılmış mı?"

Cevap vermedi.

Bekledim.

Gözlerim kapanmaya başladı.

", elimde bir yastıkla," diye homurdandı sonunda.

Kendisiyle ilgili bu küçük, rastgele gerçeği paylaşmanın onun için neden bu kadar zor olduğunu bilmiyordum. Yine de umursamayacak kadar yorgundum.

Uzandığım yastığın arkasında fazladan bir büyük boy yastık vardı, ben de onu alıp aramıza yerleştirdim. "Al bakalım. Artık sarılabileceğin bir yastığın ve aramızda bir duvar var."

"Bunu zaten denedim."

"O zaman sorun ne?"

Hayal kırıklığı içinde homurdandı. "Yastıklar yanlış kokuyor." Oh.

Sanırım ben onun kokusuna yoğun bir tepki veriyorsam, onun da benimkine vermesi mantıklıydı. Ve onun koku alma duyusu benimkinden çok daha hassastı.

Ağır yastığı tekrar üzerime ittim ve ona yaklaştım. "Ne yapıyorsun?"

Sesi daha alçaktı.

"Sorunu çözüyorum, Hun."

Lakaptan şikâyet etmeye başladı ama sırtım göğsüne gelecek şekilde döndüğümde sesi hemen kesildi.

Vücudu inanılmaz derecede sertti. Ona yaslanmak için en rahat yeri bulmaya çalışarak biraz hareket ettiğimde homurdandı. Yerleştiğimde çenesi başımın üst kısmındaydı ve ereksiyonu kıcıma dayanmıştı.

Ereksiyon konusunu açmadım.

Çiftleştiğimizi, hâlâ yarı çıplak ve onun kollarında olduğumu düşünürsek, bunun bir yere varacağını sanmıyordum.

Yastığı daha yakına çektim ve bir bacağımı üzerine atarak vücudumun olabildiğince büyük kısmını yastığa yasladım.

Hunter hâlâ . Nefes aldığından bile emin değildim.

"Uyandıığımızda yastık benim gibi kokacak, böylece bir dahaki sefere sarılmak zorunda kalmayacağız," diye mırıldandım. "Eş bağıyla nasıl başa çıkacağımızı bulacağız. Eninde sonunda tekrar ayrı yaşayabileceğiz."

İçini yırtan hırıltı tamamen hayvansaldı. "Ayrı odalarda," diye düzelttim.

Kurt hırladı.

"Bunu daha sonra çözeceğiz. Her neyse, sarılmak konusunda kendini garip hissetme. Büyütülecek bir şey değil. Rahatına bak. Dün gecenin nasıl geçtiğini düşünürsek, dokunulmaktan korkmadığımı açık."

Hunter yavaş bir nefes verdi.

Bana cevap vermedi.

Uykuya daldığımda, derin nefes aldığını duydum ve göğsünün yumuşak bir şekilde gürlediğini hissettim. Kolu belime dolandı ve beni dikkatlice kendine çekti.

beş

AVCI

Sikimdeki ağrı beni .

Altında lezzetli, yumuşak, sıcak bir yastık hareket ederken zonkladığında inledim.

Hayal meyal birinin adımı söylediğini duyabiliyordum ama ben hep ölü gibi uyurdum.

Elim ipeksi bir şeye dolanmıştı.

İçime çektim ve sadece etrafımdaki kokulardan bile gelebilirdi.

Aletimin altındaki şey tekrar sallandı ve ben de otomatik olarak ona doğru ittim.

Bir şey gıcırdadı.

İpek yumaklarını kavrayışım sıkılaştı ve hafifçe çektim.

Ardından yumuşak bir nefes geldi.

Tekrar ittim.

Nefes nefese bir ses anlamsız sözler söyledi.

"Soluğunuzu kesmeyeceğim."

Tekrar ittim ve ılık nem aletimin etrafındaki kumaşı sardı.

Orgazm kokusu yoğunlaştı.

İpeği çekiştirdim ve yastık bana daha sert baskı yaptı.

"Aklını kaçırmışsın," diye inledi ses. "En azından pantolonunu çıkar."

Hala kayıtlara geçmedi.

Tekrar hareket ettim ve yumuşak bir şey kalçalarımın sürtündü. Kumaş aletimden ayrıldı ve yastıkla çıplak bir şekilde karşılaştım. Sıcak ve kaygandı, ortasında beni daha sert iten bir çukur vardı. Etrafımı sararken tekrar inledim, sıkı, ıslak ve yoğun bir şekilde sıcaktı.

Yastıktan boğuk bir ses geldi ve tekrar tekrar içeri girerken kalçalarımı salladım, ipeği çekiştirip çekiştirirken yastığı da benimle birlikte salladım.

Yastık aniden etrafımda sıkıştı ve beraberinde keskin bir kadın zevk çığlığı getirdi. Yastığı daha sert becerirken hırladım ve serbest bırakmamı sıkı kanala döktüm.

Nefes nefese yumuşak mindere yaslandım. Nefes nefese bir ses, *"Hassiktir, uyan artık,"* diye mırıldandı. Yüksek sesli bir yastıktı.

Çoğu yastığın ne kadar konuştuğunu düşünürsek, çok gürültülü bir yastıktı. Pozisyonumu hafifçe düzelttim, hala sıcak, ıslak...

Yastık değil.

Ne?

Karışık ipek parmaklarıma yapışmıştı. Kumaş gibi hissettirmiyordu. Hem yatağında neden ipek olsun ki?

Tekrar nefes aldım, bu sefer biraz daha bilinçliydim.

Koku kesinlikle Olive'e aitti ama farklıydı. Daha güçlü. Daha zengin ve daha tanıdık. Daha önce hiç olmadığı kadar *doğru* kokuyordu.

Ve tahrik olmuş gibi kokuyordu.

Çok tahrik oldum.

Bu arzuyu dilimde tatmak, onu içime çekmek istiyordum.

Aletimin etrafında yine bir şey sıkıştı ve bir iniltiyi daha güçlükle bastırdım.

Gözlerimi zorla açtığımda olanlara dair parçaları bir araya getirmek fazla zamanımı almadı.

Olive yayılmıştı, tüm vücudu yastıklarından birinin üzerindeydi. Ben de onun üzerine *kapanmışım*, görünüşe göre minik kadını yastığım olarak kullanıyordum.

Ve sikim onun içine gömülmüştü. Serbest kaldığımı ve kayganlığının kalçalarımıza damladığını hissedebiliyordum.

Telefonumun alarmı çaldı ve başım komodine gitti.

Ne oluyor be?

Bu kötüydü.

Cihaza doğru hamle yaptım, Olive'den ıslak bir sesle çekilirken bir protesto sesi çıkardım ve bu da sikimin tekrar zonklamasına neden oldu.

"Bu şey çok sinir bozucu. Neden gecenin bir yarısı çalması için ayarladın?" diye mırıldandı, yastıktan kalkmadan.

Elime aldım, kameraları açtım ve ekranları dikkatle taradım.

"Bu ne zamandır ediyor?" Takımımın ilk ne zaman işaretlendiğini görebilmek için yayında geriye doğru talepte bulundum.

"Bilmiyorum. Sonsuzluk gibi geliyor. Seni uyandıramadım ve sonra sen beni becerdin. Bunun için teşekkürler bu arada. Muhtemelen biraz DTR yapmalıyız, böylece bunun iyi olup olmadığını anlayabiliriz."

Ekibimi aramak için düğmeye bastım.

DTR her neyse, beklemek zorundaydı.

Görevli kimse ilk zil sesinde cevap verdi. "Hey. Clay ve Alfa birkaç infazcıyla birlikte yola çıktılar bile. İnsana ulaşacaklar

araç yakında. Olive'i görüyor musun?"

Gözlerimi kapattım ve eşimin adını nefesinde duyunca çenemi sıktım.

Boyumdan büyük işlere kalkışmıştım ve zaten benim olan bir kadını fazlasıyla sahipleniyordum. Kızıştığında onu sikecek başka bir erkek bulmamı istemesi yakın zamanda hafızamdan çıkmayacaktı.

"O güvende," demeyi başardım.

"Kim o ve neden gecenin bir yarısı beni göremeyeceğini soruyor?" Olive biraz doğrulup sordu.

"Kameralara geri dön. Hallettiğin için teşekkürler," dedim telefonda.

"Sorun değil. Eş bağında iyi şanslar."

Çenemi sıktım ve telefonu kapattım.

"Alo?" Olive elini yüzüme doğru salladı. "Neler oluyor ve neden beni de ilgilendiriyor?"

Kendimi birkaç derin nefes almaya

zorladım. Arkadaşım güvendeydi.

Sağlıklıydı.

O iyi olacaktı.

Bakışlarına karşılık verdim. "Kaybolduğunda insan hastanen yetkililere haber verdi. Nereden geldiğini biliyorlardı. Toplumumuzu terk eden kadınları öldürüp öldürmediğimizi öğrenmek için şehrimize birini saktular ve hayatını kurtarmak için seni dönüştürdüğümüzü öğrendiler. Kadınları dönüştürme konusunda bir anlaşmaya varmak için onlarla görüşüyoruz, ancak Clay'in kulübesinden dönüp onları ihtiyacımız vardı. Hem insanlar hem de kurtadamlar için ciddi yasalar olmazsa Crimson Nehri ölen insanlarla dolup taşacak."

"Her vardiyamı benimle barda geçirmenin gerçek nedeni bu, değil mi?" Olive talep etti.

Cevap vermedim.

Gerçeği açıkça fark etmişti.

"Dün bana bu konuda yalan söyledin. Nova biliyor muydu? O da mı benden saklıyordu?"

"Hayır. Clay'in kafasını toparlamak için zamana ihtiyacı vardı, biz de onu bu işin dışında bıraktık. Bu gece sınıra giderken öğrenmiş olacaktı. Muhtemelen kaçarken Nova'ya söylemiştir."

"Peki ya Sydney ve Aspen?"

"Fletcher ve Enzo ile bu konu hakkında konuşup konuşmadıklarını bilmiyorum, ama muhtemel görünüyor."

Ayağa kalktığında Olive'in vücudu öfkeyle titriyordu. Yumruklarını sıkı ve yüzü kızardı.

Zihnindeki alarm zilleri çalıyor, bir şeyleri düzeltmemi söylüyordu ama düzeltilecek bir şey yoktu. Crimson River'a yerleşmenin ve bir kurda sahip olmaya alışmanın tadını çıkarabilsin diye gerçeği ondan saklamıştım. Bunun için özür dilemeyecektim, bu konuda açıkça kızmış olsa bile.

"Siktir git," diye küfretti Olive, bana doğru sert bir el hareketi yaparak. "Ben zor durumdaki bir genç kız değilim. Gerçeği bilmeyi hak ettim. Benden sakladığın, bana yalan söylediğin ve bunu yaparken beni becerdiğin için siktir git. Cehenneme git, Hunter."

Arkasına bile bakmadan odadan çıktı.

Kurdum hırladı ve dişlerini gösterdi ama hareketleri sönüktü. Kızgın olmakta haklıydı, bunu ondan saklamak o an için en iyi karar gibi görünmüş olsa bile.

Kardeşlerimin iyi olduğundan ve eşimin hayatının tehlikede olmadığından emin olduktan sonra işleri düzeltmenin bir yolunu bulmaya çalışırdım.

alt1

ZEYTİN

HUNTER birkaç saat sonra telefonuma kelimesi kelimesine geri döndü. O sabah yatak odasında olduğumuzdan beri onu ilk kez görüyordum. Ondan ayrıldıktan sonra tekrar keşfe çıkmıştım ve çok daha uyanık ve farkındaydım, bu yüzden her şeyin nerede olduğunu ve oraya nasıl gideceğimi anlamam uzun sürmedi.

En çok havuzla ilgileniyordum, bu yüzden zihinsel bir harita çıkardıktan sonra oraya yöneldim. Mayom yoktu, bu yüzden çıplak yüzmek tek seçeneğimdi.

Havuz harikaydı. Her şey tropikal görünecek tasarlanmıştı ve parlak fayanslar suyu delicesine mavi gösteriyordu. Jakuzi, devasa kaya şelalesi ve odanın etrafına stratejik olarak yerleştirilmiş canlı bitkiler arasında cennet gibi hissettiriyordu.

Daha da önemlisi, yüzmek bana durumum hakkında düşünmek için zaman verdi.

İnsanların başına gelenler düşünüldüğünde, Hunter'ın malikanesi şu anda olabileceğim en iyi yerdi.

Onun da orada yaşadığı kısmı saymazsak.

Benim kurdum onunki kadar takıntılı ya da talepkâr görünmüyordu. Belki o ve ben hâlâ bir çift olmaya alışmaya çalıştığımız için, belki de bu sadece bir kişilik meselesiydi. Onun etrafında olmaktan hoşlanıyordu ve kokusunu kesinlikle seviyordu, ama o yanında değilken uyumama izin vermekte bir sorun görmüyordu. Ayrı olduğumuzda da onu bulmam için beni zorlamadı.

Bu iyiydi, çünkü bana yalan söylediği için o kadar sinirlenmişim ki artık onun saçmalıklarıyla uğraşmayacaktım.

Kendi yemeğimi yapardım.

Kendi kıyafetlerimi giyerdim.

Kendi yatağımda uyurdum.

Kendime arkadaşlık edecek ve gerçekten yalnız kalırsam kız kardeşimi arayacaktım. Teknik olarak Aspen ve Sydney'i de arayabilirdim ama tehlikede olduğum gerçeğini gizleme ihtimalleri konusunda ne hissettiğimden emin değildim.

Kanseri zar zor atlattıktan sonra herkesin bana iyileşmem ve hayattan zevk almam için bir şans vermek istemesini anlayabilsem de, bana camdan yapılmışım gibi davranılmasını istemiyordum.

Nova'ya bütün sabah ve öğleden sonraya kadar mesaj attım. Savage'lardan Clay'in gerçeği bizden saklamasına çok kızmıştı ve görünüşe göre Syd ve Aspen'e bu konuda çok sert ifadeler içeren mesajlar göndermişti.

Ona göre Clay bütün gününü telefonda insanlardan oluşan hükümet yetkilileriyle aramızdaki sözleşmede yer alan bazı hususları kibarca tartışarak geçirmişti.

Öğleden sonra saat iki olduğunda nihayet Hunter'a bir mesaj gönderdim. Telefonumda numarası vardı ve numarayı oraya koyanın o olduğunu varsaymak güvenli görünüyordu.

BEN

Eğer bir süre burada kalacaksak, bir bikiniye ihtiyacım var.

Ve bana uyan kıyafetler

Bakkaliye de, bir liste

göndereceğim

Hemen cevap verdi.

AVCI

Bakkala ihtiyacın yok. Yemeklerimizi ben hallederim.

BEN

Kendi yemeklerimle ilgileniyorum, böylece ayrı ayrı yiyebiliyoruz.

Mesajı gönderdikten yaklaşık iki saniye sonra telefonum çaldı. Sessiz bir iç çekişten sonra şekerli, neşeli bir sesle cevap verdim. "Ne istiyorsun, Ballı Çörek?"

Sesi gergindi. "Sana yemek yapmam için bana güvenmiyor musun?"

"Sana neden güveneyim ki? Birlikte olmadan bir saat önce bana yalan söyledin."

"Peki." Bunu söylemek için çok çaba sarf ettiği belliydi. "Fikrini değiştirirsen bana mesaj at."

Telefonu kapattı.

Bunu neden bu kadar bilmiyordum ve Nova'ya bir mesaj gönderdim.

BEN

Hunter'a kendi yemeğimi yapacağımı söylediğim için neden az kalsın kafamı koparıyordum, bir fikrin var mı?

NOVA

Ohhhh

Vahşiler için yemek hassas bir konudur

Hikayeyi istiyorsanız Hunter'dan istemeniz gerekecek, ancak bunun geçerli bir nedeni var

BEN

O kadar büyük bir mesele olsaydı bana söylerdi.

NOVA

Emin misin? Çok özel biri. Kurdu bir yıldan uzun bir süredir onun eşi olduğuma kararlıydı ve hala onun hakkında bu hafta tanıştığım yeni müşterilerden daha az şey biliyorum.

Bu sözler kurdumun karıncalanmasına ve hırlamasına neden oldu.

Eşinin ikiz kardeşini istemesinden hoşlanmamıştı. Azıcık bile. Ama bana söyleyeceğinden emin miydim?

Hayır.

Ben değildim.

BEN

Ne olursa olsun, ben kanserimi anlatırken o şerefsiz bana yalan söyledi. Eğer yemeklerini paylaşmak istiyorsa, dizlerinin üzerine çöküp af dilemesi gerekecek.

NOVA

Hahaha

O bunu hak ediyor.

Ve muhtemelen şu anda bu mesajları okuyor, bu yüzden işleri nasıl düzelteceğini bilecektir ;)

BEN

Ne göt herif

NOVA

Lol

Belki bir dahaki sefere dolunayın altında çok az tanıdığınız birini ısırmazsınız?

BEN

Hunter'ın bu noktada ısırmaya çalıştığım herkesi öldüreceğinden eminim.

Yoksunluk serim geri dönecek

NOVA

Onun da öyle.

BEN

Ne?

NOVA

Sana söylemedi mi?

BEN

Neyi anlatacaksın?

NOVA

Kahret sin.

BEN

Ne? Ne?

NOVA

Hiçbir şey

Hiçbir şey duymadın.

Arkadaşım tarafından gizlilik yemini ettirildim.

BEN

Kaltak

NOVA

Yup

Clay beni çağırıyor, git.

BEN

Yalan
cı

Mesajıma rağmen, bariz yalanı homurdanmama neden oldu.

Mesajlara geri döndüm ve onları tekrar okudum.

BEN

Yoksunluk serim geri dönecek

NOVA

Onun da
öyle.

Anlamı oldukça açıktı. Kendimi aksi yönde ikna etmek için çok şey gerekirdi.

Benim gibi Hunter da uzun zamandır seks yapmamıştı.

Kimseyi istemediğine dair bir şeyler söylemişti ama ben bunu hiç düşünmemiştim. Eğer kimseyi istemediyse, gerçekten kimseyle yatmamış mıydı?

Otele bir sürü başka kadın getirdiğine dair bir şeyler söylemiştim - neden beni düzeltmemişti?

Belki hâlâ birileriyle birlikteydi ama kısa süreli bir perhiz yapıyordu ve bunun bir nedeni var mıydı?

Kurdum yine huysuzlanmaya başlamıştı, sessizce hırlıyordu.

Görüş tavanda bir kameranın hareketi gözüme çarptı ve başımı ona doğru çevirerek dikkatle izledim.

Kesinlikle bir güvenlik kamerası.

Daha önce kendi başına hareket ettiğini görmemiştim, yani Hunter izliyor olmalıydı. Belki benim hırlamamı da dinliyordu.

Pislik.

Kameralarının göremediğini bildiğim bir yer vardı ve onu kullanma fikri beni sırtmaya zorladı.

Çok kızacaktı.

Suyun altına geri daldım, şelalenin altına ulaşana kadar havuz boyunca yüzdüm. Arkada duvara gömülü bir koltuk vardı, ben de rahatça oturdum ve gözlerimi kapadım.

Biraz kestirmek iyi olurdu.

Bir süre uyukladım, ta ki havuzun ana bölümünden bir su sıçrama sesi gelene kadar. Sırtmamak için her şeyimi harcamama rağmen gözlerimi kapalı tutmaya zorladım.

Bir an sonra bir çift devasa el yüzümdeydi ve uykulu gözlerimin Hunter'ın öfkeli gözleriyle buluşmak için açılmasına izin verdim.

"Kameralarımın seni görebileceği bir yerde dur," diye hırladı ve iyi olduğumu anlayınca yüzümü bıraktı. Benim aksime onun üzerinde bir çift boxer külot vardı.

"Burası havuzdaki en iyi dinlenme yeri," diye

mırıldandım. Çenesini sıktı.

Ondan biraz uzaklaştım ve daha da gerginleşti. "Yiyeceklerim burada mı?" diye sordum.

Öfkeli bir hırıltı göğsünü titretti. Birkaç dakika sonra, "Evet" diye homurdandı.

"Harika. Teşekkürler." Banktan kaydım ve suya girmek için kullandığım basamaklara doğru yüzdüm.

Dışarı çıkarken küçük bir sorun fark ettim: Havlumu unutmuşum.

Ve şu anda üzerimde olan tek giysi Hunter'ın beni kaçırmadan önce giydirdiği siyah tişörttü.

Çok güzel.

Arkamdaki havuz güvertesinde arkadaşımın ayak duydu ve eli kalçama dokundu. Bana dokunmasını engellemek için hızla geri çekildim.

Bana yalan söylediğinde ve özür dileme zahmetine bile girmeden çekip gittiğinde bu ayrıcalığını kesinlikle kaybetti.

"İşte." Yumuşak görünümlü gri bir havluyu bana doğru uzattı. Nezaketini kabul etmek istemedim - ya da yanımda havlu getirmediğimi fark etmiş olması gerçeğini.

Bir an tereddüt ettikten sonra, içinde bulunduğumuz durumda en iyisinin örtünmek olduğuna karar verdim ve havluyu alıp ortama sardım. Sonra telefonumla birlikte siyah tişörtü aldım.

Hunter sert bir tavırla, "Mutfağında senin yiyeceklerinin bulunduğu dolapları ve rafları ben etiketledim," dedi.

"Onları kullanmadığın mutfığa götüreceğim. O benim olabilir." "Hayır."

Ayrıntıya girmedi.

Bu beni de şaşırtmadı.

Kapıya doğru yürüdüm. "İzin istemiyordum. Eviniz ayrı hayatlar yaşamamıza yetecek kadar büyük, biz de öyle yapacağız."

Hunter hırıltısını bastırdı. "Kurdum bunu kabul etmeyecek."

"Kurdunu ikiz kız kardeşimle çiftleşmemeye ikna ettin, bu yüzden eminim beni evinde kilitli tutarken onu beni yalnız bırakmaya ikna edebilirsin."

Devasa bir el bileğimi yakaladı ve hafif bir çekişle beni döndürdü. Hunter iki büyük adımla beni duvara yapıştırdı, devasa vücudu üzerimde yükseliyordu.

Gözleri koyu kehribar rengindeydi ve gözlerindeki bakış daha önce hiç görmediğim kadar tehlikeliydi. "Bu durumu Nova'yla olan boktan durumla karşılaştırmakla ilgili ne demiştin? O benim için hiçbir şeydi. Sen benim *eşimsin*. Bu yersiz bir hayvani saplantı meselesi değil. Hoşumuza gitse de gitmese de hayatımızın geri kalanında birbirimize bağlıyız. Planlı ya da kasıtlı olmayabilir ama dünyalarımız artık birbirimizin etrafında dönüyor."

"Sensiz de uyuyabilirim," diye karşı çıktım.

"Kurdun benim varlığımı kendi talep edecektir." Hunter emin görünüyordu ama ben ikna olmamıştım.

"Sanırım bunun doğru olup olmadığını bekleyip

göreceğiz." "Doğru."

"O zaman birkaç günlüğüne istediğim gibi yaşamama izin vermenin sana bir zararı olmaz, değil mi?"

Çenesini sıktı.

Başımı geriye eğdim ve bir elimi Hunter'ın boynuna götürdüm. Onu kendime doğru çektiğimde, beni durdurmak için en ufak bir çaba göstermedi.

"Bu sabah olanlar için bana hâlâ bir açıklama borçlusun, Hun" diye fısıldadığımda dudaklarımız sadece bir nefes ayrıydı. Yalan söylemen için değil. Seks için."

Kelimeleri zorla söylemeden önce çenesi bir an için daha da sıkıştı. "Bedenim uyandıktan sonra zihnimin de uyanması biraz zaman alıyor. Neden bilmiyorum. Seni bir yastık sanmıştım."

Gözlerim kısıldı. "Bir *yastığı* becerdiğini mi sandın?"

"Hiçbir şey düşünmedim. Bilincim yerinde değildi," diye homurdandı. "Ben seks yapmam. Bir buçuk asırdır geceyi biriyle geçirmedim. Bu çok riskli. Uyandıktan sonra tamamen işe yaramaz oluyorum. Uyarılmanın kokusunu aldım ve sonrasında olan her şey içgüdüsel." "

"Yani beni kullandın."

"Bunu söyleyecek kadar farkında değildim."

"Beni bir yastık sandın Hunter. İçime boşalıırken bir yastıkla seviştiğini sanıyordun," diye karşı çıktım.

Çenesini tekrar sıktı.

"Siktir git. Yiyeceklerimi kendim koyarım. Kıyafetlerim nerede?"

"Dolabımızda. Biz dostuz. Artık şey benim olduğu kadar senin de."

"Onları senin odandan çıkarıp kendi odama kendim koyacağım." Boynunun arkasını bıraktım ve döndüm, havlumu sıkıca kavrarken adımlarımı atarak uzaklaştım.

Bir yanıml Hunter'ın durmam için seslenmesini bekledi ama . Ben de zaten dinlemezdim.

Hunter'ın bana aldığı yeni kıyafetleri onun dolabından alıp diğerk mutfağın yanındaki boş dolaba taşıırken öfkem azaldı.

Kıyafetler güzeldi, bedenleri doğruydu ve tarzları hoşuma gidiyordu. Crimson River'da ne tür kıyafetlerim olduğunu kontrol etmesi için birini göndermiş olmalı.

Bir ya da iki kıyafet bekliyordum ama adam bütün bir gardırobu satın almıştı. Evde sahip olduğumdan daha fazla kıyafet vardı ve her şey çok daha kaliteliydi.

Yine de bu bana söylediğı yalanları silmedi.

O sabah beni bilinçsizce becerdiğine dair ifşaatını sindirmek için zamanım vardı, bu sırada ben de alışverişimi yapıp her şeyi düzenledim. İddia ettiğim mutfakta baharat, tencere ve tabak takımlarının bir kopyası vardı, bu yüzden bunların hiçbirini hakkında endişelenmeme gerek yoktu.

Kazara sevişmemiz hakkında düşündükçe, bu konuda ona patladığım için kendimi daha da kötü hissediyordum.

Uyandığında hareketlerine engel olamaması onu açıkça rahatsız ediyordu. Adam her şeyi düzenli tutma konusunda tam bir kaçıkı ve bu

kontrolü elinde tutmanın onun için de çok önemli olduğu açıktı.

Tüm bunlar, muhtemelen benimle aynı yatağı paylaşmanın onun için zor olduğu anlamına geliyordu. Ve muhtemelen farkında olmadan beni kullandığı için kendini bok gibi hissediyordu.

Ama gerçekten mi?

Şimdi ne olduğunu anladığıma göre, oldukça ateşliydi. Adam beni o kadar çok istiyordu ki, bilinci yerinde değilken bile uyarılmamın kokusu onu kıcımlı becermeye itiyordu.

Ve teknik olarak, onun sikini çıkaran bendim. Uyandığımda kıcımlının yanakları arasına sokmasının çok ateşli olduğunu düşündüm. Kalçalarımın açısını da değiştirdim, böylece beni daha kolay içine alabilecekti.

Yani masum değildim.

Eğer birimiz öyleyse, muhtemelen oydu.

Ben de her sabah böyle uyanmaya karşı değildim. Ama yine de bir sorun vardı:

Onun yalanları.

Bunları geride bırakamadım. Yapamadım işte. Bana büyük bir özür borçluydu ve bana tam olarak bunu verene kadar aramızda hiçbir şey olmayacaktı.

Sabahki seks konusunda ona patladığım için özür mesajı attım ama aramızdaki diğer sorunları düzeltmeye çalışmadım.

Eşlik bağı bizi birbirimize ama sihirli bir şekilde güven yaratmaz.

yedi

AVCI

O gece uyuyamadım. Olive'in yastığımdaki kokusu göğsümde sinsice dolaşan endişeli kurdu yatıştırmaya yetmedi. Gecenin büyük bir bölümünü lanet bir sürüngen gibi kameralarımdan onun uyumasını izleyerek geçirdim.

Ertesi gün onu yüzerken, film izlerken ve yemek yaparken izledim. O gece de uyumadım.

Ertesi sabah olduğunda kurdum çok vahşiydi. Devralması durumunda eşimizi avlayamayacağından emin olmak için kendimi yatak odama bağlı ofise kilitlemek zorunda kaldım.

Boşluk istedi.

Clay'in zihni öğle yemeği saatinde benimkiyle buluştu.

"Hey, arkadaşınla konuşmadığınızı duydum. Nasıl gidiyor?" Sesi neşeliydi ama Nova belli ki ona benimle konuşmasını söylemişti. Kardeşlerime neler olup bittiğiyle ilgili ayrıntıları kesinlikle anlatmamıştım.

"Siktir git."

Clay homurdandı. *"O kadar iyi, ha?"*

Cevap vermedim.

Söyleyecek bir şey yoktu.

"Profesyonel ipucu-genellikle özür diler ve şaka yaparsanız, arkadaşınız sizi affedecek ve yoluna devam edecektir. İyi geçindiğinizde hayat daha güzeldir" diye ekledi.

"Eşini tanıyordun ve onu seçtin. Bu farklı."

"İnfaz memurlarına göre, kasabaya geldiğinden beri Olive'e takıntılıymışsın. Sadece onu korumuyormuşsun, diğer erkekleri de ondan uzak tutuyormuşsun. İkimiz de Corrine'den beri kimseyle yatmadığını biliyoruz, bu yüzden eminim geceyi onunla geçirdiğinde risk aldığının farkındaydın."

"Sıcaklığı Jake'le geçirecekti," diye homurdandım. "Onu hak etmiyordu."

"Onun neyi hak ettiğini önemsiyor olman çok şey anlatıyor." "Kapa çeneni."

Clay güldü. "Peki. Zaten insanlar için olan sözleşmeye geri dönmem gerekiyor. Sadece şunu düşün: Onu yatağa götürdüğünde, ona takıntılı olduğunu bile bile seçimini yaptın. Ve eğer güvenliğiniz konusunda size yalan söyleyen o olsaydı, çok öfkelenirdiniz. Her iki durumda da, siz arkadaşsınız. Bunu şimdi çözebilir ya da çözene kadar acı çekmeye devam edebilirsiniz."

Onu kafamın dışına ittim ve hiç karşı koymadı.

Kurdum hırladı ve dişlerini bana geçirdi, sonra da bedenimizin kontrolünü ele geçirdi. Elbiselerimi silkelemesi ya da kilitli kapıyı kırması uzun sürmedi.

Tiyatro salonuna doğru hızla ilerlerken tahta kırıldı. Onu bulduğunda Olive çoktan koridordaydı.

Muhtemelen kapıya ne yaptığını duymuştur.

Kurdumu gördüğünde yüz ifadesi aydınlandı ve kurdum onun yanına sürtündüğünde kürkünü okşadı.

"İnsanın eşeklik etmeyi bırakmasını beklemekten yoruldun mu?" diye alay etti.

Elini ve kolunu yaladı. Ve çıplak kalçası, giydiği tişört ve pamuklu şort tarafından açıkta bırakılmıştı. Her ikisi de nemliydi ve

bikinisini aklıma kazınmıştı. O kadar muhteşemdi ki.

"Gizemli bir dizinin ortasındayım. İzlemek ister misin?" diye sordu.

Onu odaya doğru itti ve oturduğu yere geri dönmesini sağlarken güldü. Oturduğu yer bir koltuktu, bu yüzden hiç tereddüt etmeden onun yanına zıpladı ve tüm vücudunu onun kucağına bıraktı.

Gösteriyi tekrar başlatırken başını ve kulaklarını ovdu ve kurdum ılık gibi sönmeden önce sadece bir iki dakika uyanık kalmayı başardı.

Ona itiraf etmek istediğimden daha fazla ihtiyacımız vardı.

Olive'in midesinden gelen hırlama sesi kurdumu . Hâlâ vücudumuza güçlü bir şekilde tutunuyordu ve ben onunla savaşılamayacak kadar bitkin düşmüştüm.

Karnına doğru uykulu bir hırıltı çıkardı, belli ki aç olduğu için ona kızmıştı. Onunla ilgilenmek istiyordu ve açlığı başarısız olduğunun açık bir işaretiydi.

"Akşam yemeği hazırlamam gerekiyor," dedi Olive, yüz ifadesi de biraz yorgundu. "İstersen ayaklarımın dibine oturabilirsin."

Kurdum ona hırladı.

Alnı şaşkınlıkla kırıştı.

Patileriyle onun kalçalarına bastırdı. Ona yerinde kalmasını söylediğinden oldukça emindim çünkü bir dakika sonra evin içinde koşar adımlarla ilerliyordu.

Mutfığa uğrayıp buzdolabıyla küçük bir mücadeleden sonra, dişlerinin arasında tuttuğu büyük bir Tupperware ile sinema odasına geri döndü. Oraya vardığında Olive çoktan ayağa kalkmış ve gitmek üzereydi.

Adam plastik kabı kızın eline tutuşturdu ve kız şaşkınlıkla kabı aldı. "İnsanın yaptığı yemeği yememi mi istiyorsun?"

Kurt burnuyla ona çarptı.

"O zr dileyene kadar bağımsız olmam gerekiyor," dedi Olive.

Tekrar vurdu. Daha sert.

"Pekâlâ." Bir parmağını kaldırdı. "Sadece bir kez. Yine de bana yalan söyledi."

Kurt geri çekilip onu kapıya doğru iterken tatmin olmuş görünüyordu.

Kendisine ait olduğunu iddia ettiği mutfağı doğru yürüdü, yemeğı bir tabağı aktardı ve yeniden ısıttı. Yemek için tek başına yemek masasına oturduğunda, kurdum onun yanındaki sandalyeye oturdu ve bir kez daha ağırlığının yarısını kucağına bıraktı. Kadın gülümsedi ve onu itmedi.

O yemeğini yerken Clay'in söylediklerini düşünmekten kendimi alamadım.

Güvenliğim konusunda bana yalan söyleyen kişi o olsaydı nasıl hissedeceğim hakkında.

Eğer olsaydı.

Kesinlikle öfkelenirdim.

Olive ben değildim ama yalanıma çok kızdığı belliydi. Clay'in yaptığı gibi baktığımda, bunun için onu suçlayamazdım.

Belki de onun öfkesini hak etmiştim.

Yemeğini bitirdikten sonra tiyatro salonuna geri döndü ve tekrar sandalyesine oturdu. Benim kurdum da yerine oturdu.

"İnsanın zr dilemeyecekse gitmen gerek," diye mırıldandı Olive kurduma, göz kapakları biraz sarkmıştı. kaç olduğundan emin değildim ama geç olmuş olmalıydı. "Ahmağın teki olması senin suçun değil ama yine de öyleydi."

Aramızdaki ilişkiyi düzeltmek için ne gerektiğini biliyordum. Nova'ya söylemişti, ben de mesajları okumuştum.

Bu çok ama onunla barışmak anlamına geliyorsa, ne isterse yapardım.

Artık ofisimde saklanmak zorunda olmamak güzel olurdu.

Yemekleri paylaşmak da öyle.

Ve...

Peki, tamam. Bir eşe sahip olmanın pek çok faydası vardı. Daha önce hiç ilgilenmediğim faydalar. Ama artık Olive benim olduğuna göre, bunlardan kaçınmanın ne anlamı vardı? Neden ilişkimizi nasıl yürüteceğimizi bulmayalım ki ikimiz de bu avantajlardan yararlanabilelim?

Evet, kolay olmayacaktı. Ama bu buna değmeyeceği anlamına gelmiyordu. Kurt bana şans verir vermez, işleri düzeltecektim.

Muhtemelen.

Bunu nasıl yapacağımı bulabileceğimi varsayıyorum. İlişkiler hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

sekiz

ZEYTİN

Malikanede tek başıma geçirdiğim birkaç günden sonra yalnızlıktan o kadar yorulmuştum ki Hunter'ın kurdunun etrafımda olması inanılmazdı. Her bacağıma sürtünüyor, beni rastgele yalıyor ve neredeyse sürekli kuyruğunu sallıyordu. Belli ki etrafımda olmaktan hoşlanıyordu ve ben de elimde olmadan sık sık başını ve kulaklarını kaşıyordum.

Onun varlığından aldığım zevkin, kazara oluşturduğumuz eş bağıyla bir ilgisi olabileceğini düşünmeyi reddettim.

Sadece

yalnızdım. Hepsi

bu.

İzlediğim dramatik gizem dizisinin bir bölümünde uyuyakalmışım ve ben uyuduğumda Hunter'ın kurdu çoktan yanımda horlamaya başlamıştı. Gecenin bir yarısında sandalyeyi olabildiğince geriye yaslayacak kadar uyandım. Kurdun kucağımdaki ağırlığı yüzünden bacaklarım karıncalanıyordu, bu yüzden onu üzerimden ittim ve tekrar uykuya dalmadan önce tüylü tarafına sokuldum.

Yüzüm Hunter'ın terli, çıplak göğsüne yapışmış halde uyandım. Ereksiyonu karnımın alt kısmına saplanmıştı ve ellerinden biri yine saçlarıma dolanmıştı. Diğer hafifçe kıkımın üzerinde duruyordu.

Eğer geçen sabahki sonuçtan kaçınmak istiyorsam -ki isteksizce bunun en iyi seçenek olduğunu biliyordum- ondan uzaklaşmanın bir yolunu bulmalıyım.

Benden ne kadar büyük olduğunu düşünürsek, bunu söylemek yapmaktan daha kolaydı.

Önümü onunkinden biraz uzaklaştırdım ve tutuşu değişince donup kaldım.

Kıçımdakini hafifçe yumuşak etime sapladı ve bir avuç aldı. Saçımdaki ise birazcık çekti.

İnlememek için yanağımı ısırdım.

Saç çekmeyi hiç umursamamıştım ama Hunter'ın bunu yapma şekli bambaşkaydı. Beni çok fazla etkiledi. Bu da pişman olacağım bir şey yapmadan önce dışarı çıkmam gerektiği anlamına geliyordu.

Ona kızgın olduğumda ahmak arkadaşımı becermek gibi.

Hunter uyandığında aklının başında olmadığını söylemişti, ben de devam ettim ve elini kıçımdan çektim.

Bu konuda mücadele etmeye çalışmadı, bileğini bırakır bırakmaz yüzündeki kaşıntıyı kaşımaya başladı.

Saçlarımı onun elinden kurtarmak biraz daha uzun sürdü ama sonunda kurtulmuştum.

Ben uzaklaşırken bir an önce işgal ettiğim alana doğru uzandı ama muhteşem, çıplak adama dönüp bakmama izin vermedim.

Sınırlar.

Sınırlara ihtiyacım vardı.

Çoğunlukla kendimi onu tekrar becermekten alıkoymak için. Kulağa çok ama çok hoş gelse de.

Hemen duşa girdim, tekrar uyuyamayacak kadar uyanık ve başka bir şey yapamayacak kadar uykuluydum. Hunter'ın seviyordum ama bir şeyler yapmaktan yorulmaya başlamıştım.

tek başıma. Yakında onun bovlıng kulvarında yeni bir rekor kırmaya falan çalışacaktım ve bovlıngı sevmezdim bile.

Ne kadar boş zamanım olsa da, hâlâ bodrumu bulamamıştım. Belki orada yapacak başka bir şey bulabilirdim. Nova malikanede geçirdiği her sıcakta orada kalmıştı, bu yüzden var olduğunu biliyordum. Sadece oraya nasıl gireceğimden emin değildim.

Hunter'a merdivenlerin nerede olduğunu sormak istiyordum ama onunla konuşmak da .

Gözlerimi kapattım ve yüzümü duş başlığına doğru eğdim, Hunter birkaç dakika sonra beni bulduğunda tam olarak bu pozisyondaydım. Kapıyı açtı ama sese atlamadım.

Konuşmak isteyebileceğini düşünmüştüm. Eğer kurdu evin içinde kontrolü ele geçiriyorsa, adam muhtemelen kötü durumdaydı.

"Konuşabilir miyiz?" Hunter sordu.

Ona bakmadım, onun yerine saçımdaki kloru temizledim. "Biz gitmezsek sen de gidecekmişsin gibi görünmüyor."

cevap vermedi.

Yine kızarıp kızarmadığını merak ettim. Barda kızarması çok hoştu. O da mı yalandı?

Sonunda ona baktım ve avucunun gözlerinden birini ovuşturduğunu gördüm. Yaralı olan. Yara izi hiç ağrır mıydı?

Belki gerçekten arkadaş olsaydık sorabilirdim.

Ama değildik.

Aralarındaki bağ gerçektir ama ilişki mevcut değildi. Yüzü

kızarmıyordu.

"Bak," dedi. "Sana yalan söylememeliydim. Bunun farkındayım. Eğer bana bu konuda yalan söyleseydin, muhtemelen seni öldürürdüm. Bağlanmadan önce tabii ki."

"Tabii ki." Gözlerimi tavana diktim, sa ımdaki  ampuanı durularken göremeyeceği kadar ondan uzaklaştım.

" z r dilerim," dedi.

"Tamam."

Bir duraklama oldu.

Biraz daha  ampuan aldım. Saçlarım berbat haldeydi. Kloru bir gün önce yıkamalıydım ve klorla doluyken bütün gün topuz yapmamalıydım.

Kesinlikle hatalar yapılmıştı. "Tamam mı?"

Hunter sonunda sordu.

"Elbette."

"Emin misin?" Alnında kalın bir kırışıklık olduğunu anlamak için ona bakmama gerek yoktu.

"Evet." Saçımı tekrar ovaladım.

Hunter boğazını temizlemeden önce bir dakika bekledi. "Anladığımı sanmıyorum."

" z r diledin. Ben de tamam dedim. Başka nasıl tepki vermemi bekliyorsun bilmiyorum. Bana yalan söyledikten günler sonra  zg n olduğunu söylemen olan diğer her şeyi silmiyor, Hun." Sonunda sa ımı tekrar durulamaya ba ladım. Tıra  da olmam gerekiyordu ama Hunter bana bakarken bunu yapacak değildim.

Bir dakika daha sessizlik oldu.

"Mesajında dizlerimin üzerine çöküp yalvarmamı istediğini s ylemi sin," dedi. "Bu durumu düzeltir mi?"

Ona baktığımda kollarını kavu turduğunu gördüm. Yüzü biraz kızarmı tı ve son derece rahatsız görünüyordu.

" z r listenize özel bir konuşmayı okumayı da eklemelisiniz."

"Güvenlik amacıyla sürüdeki konuşmaları izliyorum. Bu-" "Burnunu sokuyordun. Bana palavra sıkma."

Gönülsüzce homurdandı. "Peki, burnumu sokuyordum. Eşimin benim hakkımda ne söylediğini bilmek istiyorum."

"O zaman . Yüzüne karşı ahmaklık memnuniyetle söyledim."

"Farkındayım."

"Çünkü mesajlarımı okuyorsun."

"Çünkü bana zaten söyledin, Olive. Yalvarmak bunu düzeltir mi?" diye aramızda işaret etti.

"Hayır. Düzeltecek ne var ki? Birbirimizi tanımıyoruz. Çok az *seviyoruz* birbirimize."

"Biz hâlâ dostuz."

"Yani?" Gözlerimi tekrar ondan kaçırdım başımı sallayarak duş duvarına yeniden odaklandım.

Bir daha düşündüm de, belki tıraş olmak onu korkutup . Jilet teknik olarak bir silah olarak kullanılabilir.

Elime alıp biraz sabun pompaladım ve koltuk altımı mümkün olan en itici şekilde köpürtmeye başladım.

Hunter rahatsız edici bir ses çıkardı. Duşun kapısı açıldı ve o içeri girip duş duvarına yaslanırken şaşkınlıkla arkama baktım. Az önce sırtını falan değiştirdiği için çıplaktı ama kesinlikle bana katılmasını beklemiyordum.

"Ne yapıyorsun?"

Homurdandı. "DTR. İnternette bunun *ilişkiyi tanımlamak* anlamına geldiği yazıyordu. Bunu sen istedin. *'İlişkimiz değişti ve bence nerede durduğumuz ve başka insanlarla çıkmaya nasıl yaklaşacağımız hakkında bir konuşma yapmalıyız'* gibi bir şey söylemem gerekiyordu."

Ona kaşlarını kaldırdım. "Başkalarıyla çıkmam konusunda ne düşündüğünü bildiğimden eminim. Zaten Jake'in kafasını kesmekle ve bedensiz kafasına beni becermeni izletmekle tehdit ettin."

Hunter'ın yanaklarındaki kırmızılık benek benek oldu. Yine kızarıyordu. Seksi olmaması gerekiyordu ama öyleydi.

"Eşim, ben kızgınlıktan etkilenirken onu becerecek başka bir erkek bulmamı istiyordu. Öfke kaçınılmazdı."

"Yani sen kızgınlıktan etkilenmediğin sürece ben başkalarıyla birlikte olabilir miyim?" Göğsü şiddetle gümbürdedi. "Hayır. Çıktığın ya da seviştiğin herkesi öldürürüm."

"Dediğim gibi, nerede durduğunuzu biliyorum."

Sonunda koltuk altımı tıraş ettim, ancak Hunter konuşmasıyla beni hazırlıksız yakaladığında sabun tamamen durulanmıştı.

Tekrar boğazını temizledi. "Peki ya sen?" "Peki ya ben?"

"Başkalarıyla çıkmam konusunda ne düşünüyorsun?"

Diğer koltuk altımı sabunladım. Henüz onu korkutup kaçırmamıştı ama gerçekten tıraş olmam gerekiyordu. "Bilemiyorum. İkizimi öldürmek istiyorum çünkü birkaç ay önce onunla ilgileniyordun, eğer bu sana bir şey anlatıyorsa."

"Onunla ilgilenmiyordum."

"Ona aldığınız bir aracı kullanıyorum ve ona verdiğiniz bir evde yaşıyorum, bu yüzden buna inanmakta zorlanıyorum."

Hunter kaşlarını çattı. "Bu konuyu açıp duruyorsun. Gerçeği mi istiyorsun? Tamam. Nova'nın kişiliği yıpratıcıdır. Sanatına saplantılı. Bu onu bana çok fazla benzetiyor. İstesem bile, aramızdaki ilişki asla yürümezdi. Hayatımızın geri kalanında ayrı odalarda oturup kendi işlerimizi yapardık. Clay ile benimle olabileceğinden çok daha mutlu."

Tekrar ona baktım. Söylemesini beklediğim şey her neyse, kesinlikle bu değildi.

Bu. "Gerçekten onunla çiftleşmeyi düşündün mü?"

"Tabii ki yaptım. Kurdum onu sahiplenirken ben onu reddederek ikimizin de hayatını cehenneme çeviriyordum. Onun umursadığı tek şey nasıl koktuğuydu."

"Vay canına."

Kaşları daha da çatıldı. "Bütün bir yıl boyunca durumu görmezden geldiğimi mi düşündün?"

"Ne düşüneceğimi bilemedim. Nova ve diğer herkes gibi."

"Kurdumun ona olan takıntısını bırakması için elimden gelen her şeyi yaptım. İlaç tedavisini denedim. Fiziksel acı. Kendimi küçük bir odaya kilitledim ve bu yüzden neredeyse aklımı kaybediyordum. Şehir dışına gezilere çıktım. Gece gündüz içtim. Başka bir kadınla çıkmaya çalıştım. İki hafta boyunca ormanda yaşadım. I-"

"Onu incitmeye çalışmıyordun," dedim sessizce.

"Hayır." Bu kelime o kadar duygu doluydu ki neredeyse nefesimi kesecekti. "İşe yarayan tek şey, ona kelimenin tam anlamıyla bunun olmayacağını söylemesiydi."

"Senin için de berbattı."

"Öyleydi."

"Peki, bu konuyu açmayacağım."

"Teşekkür ederim." Bir an sessizlik oldu. "Yine de bu bir cevap değildi."

Doğru.

DTR'ler hakkındaki rastgele fikri internetten.

"Başka biriyle yatmama izin verilmeseydi ve sen bunu yapsaydın, muhtemelen seni öldürmek isterdim. Ve onu da," dedim.

Çıkardığı ses saf bir zevkti. Göğsüm ısındı. Görünüşe göre o da benim şiddetle sahiplenmemi istiyordu.

"Yani aynı fikirdeyiz. İkimiz de eş bağımız dışında kimseyle çıkmayacak ya da sevişmeyeceğiz. Eğer biri ilişkimize müdahale etmeye kalkarsa, onu öldürürüm," diye özetledi Hunter.

"Son kısmı kabul ettiğimi hatırlamıyorum."

"Ben ekledim."

Ona kafamı sallayarak sonunda ikinci koltuk altımı da tıraş ettim. Artık sabunlu da değildi ama dikkatliydim.

Usturayı yere bırakıp suyu kapattım. "Bir DTR'ye ihtiyacımız olduğunu söylediğimde şey bu değildi."

Gözlerini kırıştırdı.

Duştan çıktım. Ben havlumu alamadan, o havluyu askıdan aldı ve omuzlarıma örttü. O kadar büyüktü ki, vücudumu sardı. Zengin bir pislikle çiftleşmenin fiziksel artılarından biri de buydu.

Banyodan çıktığımda beni odanın öbür ucuna ve dolaba kadar takip etti.

"Ne hakkında konuşuyordunuz?" diye sordu.

"Birincisi bu." işaret ettim. "Çok fazla özgürlüğünüz var." Tekrar gözlerini kırıştırdı.

"İçeri girmeden önce banyonun kapısını çalmadın ya da giyinirken beni izlemenden rahatsız olup olmadığımı kontrol etmedin. Duşta bana katılmadan önce sormadın. Duş almak için zaman ayırmış olmana rağmen beni otel odamızdan ben uyurken ve her yerim döl içindeyken kaçırdın."

Yüzü yine kızardı.

Bu lanet kızarıklık güçlü ve bağımsız olma kararlılığımı öldürecekti. Çok ateşliydi.

"Bir kurt adam olduğunu ve sahiplenmenin kaçınılmaz olduğunu anlıyorum ama beni eşitin olarak görmüyorsun. Benden bir şeyler saklıyorsun ve

Benim için kararlar. Bahse girerim Crimson River'a döndüğümüzde benim evime taşınmayı düşünmemişsindir bile. Aslında, bahse girerim eşyalarımı taşıması için birine çoktan para ödemişsindir ya da onları tam olarak nasıl ve ne zaman taşıyacağına dair bir planın vardır."

Yanaklarındaki kırmızı renk koyulaştı ve yayıldı. Tam on ikiden vurmuştum.

"İlişkiyi tanımlamak istediğimi söylediğimde, yaşam durumumuz ve programımız hakkında ne yapacağımıza birlikte karar vermemizi istediğimi kastetmiştim. Çiftleşmenin bizim için ne anlama geldiğini belirlemek için bir plan yapmamız gerekiyor. Nova, Clay'in insan hükümetiyle görüşmelerin son aşamalarında olduğunu, dolayısıyla yakında geri dönmemin güvenli olacağını söyledi. Bunun için benim de bir planım olsun isterdim ama sizin için çalışan adamlar gibi hizaya girmeyeceğim. Hayatımın nasıl olacağına karar vermeyi hak ediyorum." Bir bikini ve bir çift eşofman aldım.

Hunter bir elini ensesine götürdü, kızarıklık boynuna yayılıyordu. "Ben, uh," konuşmayı bıraktı ve boğazını temizledi. "Bunu düşünmek için zamana ihtiyacım var."

" değil." En azından birkaç günümüz daha vardı.

Hunter başka bir şey söylemeden geri çekildi ve beni dolabın içinde bıraktı. Onsuz kendimi boş hissediyordum.

Yalnız da.

Kapıyı arkamdan kapattım ve bu duyguyu görmezden gelmeye çalıştım. Bir şekilde işler yoluna girecekti.

Umarım.

dokuz

ZEYTİN

KENDİME BASİT BİR KAHVALTI YAPTIM, sonra can sıkıntısı beni tekrar bodrumun girişini aramaya itmeden önce bir saat geçirdim.

Bir saat aradıktan sonra sonunda pes ettim ve Hunter'a mesaj attım.

BEN

Bodruma nasıl iniyorsun?

AVCI

Odamızda bir merdiven ve binanın dışında ayrı bir giriş var.
Neden?

BEN

Onu görmek
istiyorum.

AVCI

Şu anda boş, ama bakmaktan çekinmeyin

BEN

Neden boş?

AVCI

Birlikte ilk kez kızgınlık geçirdikten sonra tüm mobilyaları Clay'in deposuna gönderdim. Artık kızgınlık döneminde tek başına acı çekmesine izin vermeyecekti ve ben de onunla yatmayacaktım, bu yüzden onlardan kurtulduğuma sevindim

BEN

Sanırım onun gibi kokuyordu.

AVCI

Muhtemelen. Oraya hiç gitmedim.

BEN

O buradayken sıcaklığı nasıl geçirdin?

AVCI

Ormanda kaldım, bir çadırda

BEN

K

Teşekkürler

Telefonumu cebime geri koydum ve Hunter'ın yatak odasına yöneldim. İçeriye karıştırdığımda, daha önce fark etmediğim büyük çift kapının ardındaki merdiveni buldum.

Merdiven geniş ve güzeldi, evin geri kalanıyla uyumluydu. Hiç tereddüt etmeden aşağıya indim, ilerlerken ışıkları yaktım.

Hunter'ın dediği gibi, merdivenlerin kocaman, boş bir yaşam alanı buldum. Televizyon bile duvardan indirilmişti. Montaj aparatını ve dışarı sarkan kabloları görebiliyordum.

Alt kattaki birkaç odayı dolaştım, devasa, açık alandan başka bir şey bulamayınca hayal kırıklığına uğradım. Ve tabii ki aşağıda hiçbir mobilya yoktu. Bulduğum tek koku temizlik malzemelerine aitti.

Keşfim bittikten sonra parke zemine uzandım ve televizyonun olduğu yere baktım. Duvara odaklanarak, Nova'nın orada kapana kısılmışken, ısıdan geçerken nasıl hissetmiş olabileceğini hayal etmeye çalıştım.

Acı içinde, kesinlikle.

Yalnız, şüphesiz.

Üzgün mü? Belki.

Hunter yanımda kendini yere bıraktığında on beş dakikadır orada oturuyor olmalıydım. Merdivenlerden indiğini duymamıştım ama düşünecek zaman bulduktan sonra tekrar konuşmak isteyeceğinden emindim.

Belki de onu biraz daha anlamaya başlamıştım.

"Öncesi için özür dilerim. Panikledim," dedi Hunter. Dikkatinin üzerimde olduğunu hissedebiliyordum ama ona doğru bakmadım.

"Bu çok sık oluyor mu?"

"Tercih ettiğimden daha fazla."

Omuz silktim. "değil. Önemli bir konuşmadan önce düşünmek için zaman ayırmak muhtemelen iyi bir şeydir ve bu durumda panik mantıklıdır."

"Paniklemiyorsun."

"Neredeyse ölüyordum, hatırladın mı? Şimdi her şey daha az bunaltıcı görünüyor." Hunter homurdandı. "Belki de kanser olmam gerekiyordur." Homurdandım.

Çok sık espri yapmazdı ama yaptığında da kuru ve alaycı mizah anlayışını severdim.

"Artık sensiz uyuyamıyorum," diye itiraf etti. "Üzerinde senin kokun olan yastık yetmiyor. Kurdum tam bir kontrol manyağı."

"Kurdun olduğunu sanmıyorum." "O değil," diye onayladı Hunter.

"Sorun değil, aynı yatağı paylaşmanın bir sakıncası yok. Seninle uyanmak oldukça unutulmaz." Ona küçük bir gülümseme gönderdim ve yüzünün tekrar kızardığını gördüm.

"Yemin ederim ne yaptığımı bilmiyordum."

"Biliyorum. Aslında oldukça ateşli."

Göğsü guruldadı ve üzerindeki gömleğin yakasını çekiştirdi. "Muhtemelen her zaman zorba olacağım. İzin istemek

bana doğal geliyor, ama deneyebilirim. Yine de küçük alanlarda çalışmam. Eğer Crimson River'daki evinde yaşayıp benimkinde uyumak istiyorsan, bunun bir yolunu bulabilirim. Ama orada yaşayamam. Kapana kısılmış gibi hissetmeyi kaldıramam."

"Neden olmasın?"

Yüz ifadesi karardı ve cevap vermedi. Ben de bekledim.

Sonunda şöyle dedi: "Babam pisliğin tekiydi. Annemi küçük bir yeraltı hücrelerinde esir tutuyordu. Orada onunla birkaç gece geçirdim ve dar alan ile kan ve acı kokusunun birleşimi kafamı karıştırdı. O zamandan beri ne zaman küçük bir alanda sıkışıp kalsam kalbim çarpmaya başlıyor. Bazı günler, Lodge'daki en büyük ofis olan ofisimde bütün bir günü bile geçiremiyorum. Her gün koşmak için ara vermek zorunda kalıyorum. Ve kardeşlerim bunu bilmiyor, bu yüzden onlara bir şey söylemeyin. Ya da Nova'ya."

Gardının yükseldiğini görebiliyordum, bu yüzden elimi koluna koydum. "Bana söylediğin için teşekkürler."

Başını salladı.

"Senin için bu kadar önemli olduğunu bilmiyordum. İstersen Crimson River'a döndüğümüzde evini kontrol edebilir ve orada rahat yaşayıp yaşayamayacağıma karar verebilirim," dedim.

"Buna minnettar olurum."

"Zaten evime pek bağlı değilim. Kız kardeşimin eniştesi ona bir özür hediyesi olarak verdi."

Hunter yüzünü buruşturdu. "Bunun bırakacağını söylemiştin." Ona göz kırptım. "En azından kayınbiraderim demedim."

"Ben senin kayınbiraderin değilim, Oli Pop." Beni belimden tutup kucağına çekti ve yan tarafımı gıdıkladı. Gülmemeye çalışarak ellerini uzaklaştırırken ciyaklamaktan kendimi alamadım.

Çok güçlüydü ve yine de beni gıdıkladı.

Yüzümden mutluluk gözyaşları süzölmeye başladığında ve çok gülmekten yanıma kramp girdiğinde sonunda pes ettim. "Peki, sen kazandın. Sen gerçekten benim kayınbiraderim değilsin, Ballı Çörek."

"Kutsal olan her şey aşkına, yeni bir takma ad seç." Dudakları kulağıma değdi, alını yüzümün yan tarafına yaslandı.

"Hayır."

"Evet."

"Onun yerine işim hakkında tartışalım, çünkü bu konuda söyleyecek bir şeyin olduğunu biliyorum," diye karşılık verdim.

Kolunu belime doladı. "Bara gelen her erkeğı azdırmayacağın bir iş yapmanı tercih ederim. Ama barmenlik hoşuna gidiyorsa, bırakmanı istemeyeceğim."

"Dövme dışında başka bir becerim yok ve buna geri dönmek istemiyorum, bu yüzden barmenlik gerçekten tek seçenek. Ayrıca, faiziyle birlikte biriken bir sürü sağlık faturam var."

Hunter kayıtsız bir ses çıkardı. "Sana şu anda sürüde daha iyi bir iş verebilirim. Oda ve ev atamalarında harika olursun. Kimse sana kızgın kalamaz ve bana da hep kızgınlar. Mümkün olduğunca uzun süre görmezden gelinen birkaç benzer görev var ve bunlardan bazılarını da halledebilirsin."

"Bu işten sorumlu başka biri yok mu zaten?" diye sordum. "Hayır.

Kardeşlerim ve ben her şeyi kendimiz halletmeyi seviyoruz."

Bu hiç de şaşırtıcı değildi. Hunter kontrol ama kardeşleri de öyleydi.

"Sürü ne kadar öder?" Kontrol ettim. "Tıbbi

faturalarınız ne kadar?"

Karnına bir dirsek attım ve neredeyse onu incitmediğimi söyleyen bir şikâyet sesi çıkardı. "Bunu kendin anlamak için hesabıma girmemişsin gibi davranma."

"Tamam, yaptım. onlara ödeme

yapmadım." "Neden ödeyesin ki?"

"Sen benim dostumsun. Ben onları ödeyebilecekken senin hayatta kalmak için aldığın kredilerin faizini ödemeye devam etmen için bir neden yok."

Burun deliklerim alevlendi. "Onlar için yardıma ihtiyacım yok."

"Olive." Hunter'ın dudakları tekrar kulağıma değdi ve neredeyse

titriyordum. "Ne?"

"Ben gerçekten zenginim. Eğer faturalarını ödemek , bunu yapacağım. Önce seni uyarayım dedim."

"Pislik." Koluna bir şaplak attım ama hareketin ardında hiçbir sıcaklık yoktu.

Borçsuz olmak rahatlatıcı olurdu. Hem de çok büyük bir rahatlama. Barmenlik işimle asgari ödemeleri zar zor yapıyordum ve mevcut oranla kurtadamlık hayatımın geri kalanında borçlu olacaktım.

"Birlikte geçireceğimiz hayat için ne istiyorsun?" diye sordu bana.

Bu soru beni gülümsetti. "Bu bana çok fazla özgürlük veriyor."

"Bana sert davranmayı bırakmam ve bazı kararları arkadaşımın vermesine izin vermem söylendi."

"Bunu sana Clay ya da Enzo mu söyledi?"

"Yaptın, Ol." Kulak mememi ısırđı ve ben de gülümsedim.

"Sadece hayatın tadını çıkarmak istiyorum. Kurt formumda koşmak. Güneşin doğuşunu izlemek. Rastgele yerlerde seks yapmak. Bir sürü çılgın yürüyüş yapmak. Bir şelaleden atlamak. Bilmiyorum, sadece geriye dönüp baktığımda yaşamak için ikinci şansımı boşa harcadığımı fark etmek istemiyorum."

"Bunların hiçbirine karşı değilim." Durakladı. "Belki şelale olayı hariç. Kulağa tehlikeli geliyor."

Kolunu okşadım. "Crimson Nehri çevresindeki şelaleleri araştırıp güvenli bir tane bulabilirsin."

"Neyse ki bunu için kışın geri kalanına sahibim."

Gülümsemem genişledi.

Yine şaka yapıyordu.

Göğsüne yaslandım ve beni daha sıkı kavradı. Saçlarıma doğru derin bir nefes çekti. "Kasabaya geldiğinden beri sana kafayı takmış durumdayım. Clay tüm infazcıların bu konuda fısıldaştığını söyledi."

"Belki de Jake bu yüzden harekete geçmedi," diye düşündüm.

Hunter isteksizce, "Jake mesajla taşaklarını tehdit ettiğim için harekete geçmedi," diye itiraf etti.

"Ne?" Yüzümü ona dönmeye çalıştım. "Mesajı okumak istiyorum."

Hunter cebinden telefonunu çıkardı.

"Koduna bakmayacağım," söz verdim, yolda cipte olduğu gibi bu konuda da korumacı davranacağını düşünerek.

"Sorun değil. Eğer ben senin mesajlarını okuyabiliyorsam, senin de benimkileri okuyabilmen adil olur." Sesi pek heyecanlanmışa benzemiyordu ama kimsenin heyecanlanacağından şüpheliydim. Özellikle de Hunter gibi özel biri.

Her kadar kabul etmek istemesem de Nova bu konuda haklıydı.

Hunter'ın mesajları arasında gezinirken birkaç kez sessizce onun kodunu tekrarladım ve birkaçını okudum.

Okuduğum hemen hemen her mesaj ondan rastgele bir adama yazılmıştı ve hepsinde de bir tür tehdit vardı.

AVCI

Olive yasak bölge.

AVCI

Olive'den uzak dur.

AVCI

Olive'e dokunursan taşaklarını koparıyorum.

Sonuncusu Jake'e gönderdiği şeydi.

"Sanırım bu, beni becerirken kafasını koparıp komodinin üzerine bırakmakla tehdit etmekten daha ," dedim. "Daha kötüsü de olabilirdi."

Hunter güldü.

Mesajlarına biraz daha göz gezdirdim. Dürüst olmak gerekirse, oldukça sıkıcıydılar.

Telefonunu geri verdiğimde yanıımızdaki tahtanın üzerine koydu.

"Pekala, Crimson River'a döndüğümüzde benim evimde yaşamayı planlıyoruz, gördüğünde beğendiğin sürece?" diye onayladı.

"Evet."

"Ve ben de maceraları planlamaya

başlayacağım." "Kesinlikle evet."

"Başka ne var?" diye sordu.

"Birkaç gün önce benim için yemek yapmak konusunda çok tutkuluydun. Bana nedenini söylemek ister misin?" Kontrol ettim.

Homurdandı. "Bugün tüm sırlarımı ortaya çıkarmaya , değil mi?" "Evet. Ne de olsa ben senin eşim."

Hunter beni tekrar kendine çekti. "Ergenlik çağındayken babam bizi zehirledi, bu yüzden kardeşlerim ve ben daha sonra hepimiz birbirimize yemek yaptık. Bu bir güvenlik meselesiydi ama bizim için hayatın normal bir parçası haline geldi. Senin ve benim de mümkün olduğunca birlikte yemek pişirip yememizi istiyorum."

"Kulağa mantıklı geliyor."

Çenesini başımın üstüne koydu. "Teşekkür ." "Bana güvendiğin için teşekkürler."

"İlişkiler konusunda berbat olduğum için pek belli olmuyor olabilir ama beni parmağında oynatıyorsun Oli Pop. Sana ne istersen veririm."

"Yara izinin arkasındaki hikayeye ne dersin?"

"Pek bir hikayesi yok. Bir buçuk asır önce insan kadına aşık oldum. Bir gece yarısı koşusu sırasında sürüsünün arazisinin kenarında yürürken ona rastladıktan sonra birlikte olduk ve daha sonra onun bir tacizciyle çiftleştiğini öğrendim. Onu ondan kurtarabileceğimi ve sonrasında beni isteyeceğini düşündüm."

Yüzümü buruşturdum. "Ne oldu?"

"Onu daha çok seviyordu," dedi basitçe. "Bir gün ona vurduğunu gördüm ve onu öldürdüm. Kaybettiği için aklını kaçırdı ve bana saldırdı. Gözümde yara kadar derin bir yara açtı ama bir şekilde görme yetimi geri kazandım. Ben uzaklaştım ve Clay onu başka bir sürüye taşıdı. O zaman bir eş istemediğime karar verdim ve o zamandan beri hiçbir kadınla birlikte olmadım."

"Bana kadar."

"Sana kadar," diye kabul etti.

Kollarında dönerek boynuna sarıldım ve ona sıkıca sarıldım. Beni demir gibi sıkıca kavradı. "Özür dilerim Hun. Her şey için. Yaşadığın her şey için."

"Çoğu uzun zaman önceydi. Ve hala yeni bir takma ad bulman gerekiyor."

"Ben buna bağlı kalacağım."

Derin bir iç çekti. "Sevimli olman iyi bir şey."

Kafasının arkasına bir şaplak attım, o da kıkırdayarak beni kendine çekti. "Başka bir isteğin var mı?"

"Video oyunları oynar mısın?"

"Eskiden stüdyomda çalışan bazı çocuklarla çalardım. Neden?" "Video oyunlarını çok seviyorum," diye itiraf etti ve ben de güldüm.

"Buna karşı değilim."

"Güzel."

"Kurdum dışarı çıkmak için can atıyor. Köşkün etrafındaki ormanda koşabilir miyiz?" Kontrol ettim.

"Tabii ki. Şimdi mi?"

"Mmhm."

Hunter ayağa kalktı, beni ayağa kaldırdı ve elimi tutup beni bodrumdan çıkarmadan önce hafifçe öptü.

on

ZEYTİN

HUNTER'IN TIPIK METANETINE RAĞMEN, onun kurt oynadı
Saatlerce ormanda benimkiyle enerjik bir şekilde.

Sonunda malikânenin önüne geldiklerinde güneş batmıştı ve ikimiz de açlıktan ölüyorduk. Daha önceki kıyafetlerimizi giydikten sonra Hunter'ın beni mutfağa götürmesine izin verdim.

Birlikte yemek yedik, benim Crimson River'dan ayrıldıktan sonraki hayatım ve onun sürünün Gama'sı olarak yaşadıkları hakkında hikâyeler anlattık. Tamamen farklı iki dünyada yaşamış gibiydik, bu da hikayelerimizi ilginç ve bakış açılarımızı çok farklı kılıyordu.

Hunter'ın konuşmasını dinlemek hoşuma gitti.

Benim ve aramızdaki bağın iyiliği için açılmak için çaba gösterdiğini bilmek daha da hoşuma gitti.

Yemekten sonra bir şişe cin çıkardık ve birlikte havuza geri döndük. Kıyafetlerimizi çıkarıp şişeyi elden ele dolaştırdık ve ikimiz de kafayı bulamasak da bol bol konuşup güldük.

Daha önce çıktığım hiçbir randevuya

benzemiyordu. Sadece doğru hissettirdi.

Havuzda beni öptüğünde, parmaklarını saçlarıma doladığında ve beni tekrar kendine çektiğinde, ben de onu öpmekte tereddüt etmedim.

Daha yeni başlamıştık ama her şeyin daha da iyiye gideceğine dair bir his vardı içimde.

Çünkü Hunter kararlı görünüyordu ve Savage kardeşlerden biri bir şey yapmaya karar verdiğinde bunun gerçekleşeceğinden oldukça emindim.

Sonraki birkaç gün sohbet, seks ve küçük maceralarla dolu bir koşuşturma içinde geçti. Hunter'ın bowlingde şaşırtıcı derecede iyi olduğunu keşfettik. Öte yandan ben değildim. Yine de Hunter'la oynarken iş arkadaşlarımla oynadığımdan daha çok keyif alıyordum.

Birkaç küçük anlaşmazlığımız oldu, ancak daimi arkadaş olmamız, işleri çabucak halletmek için oldukça iyi bir motivasyondur.

Ve Hunter, gizliliği tercih etmesine rağmen, artık benden bir şey saklamaya çalışıyor gibi görünmüyordu. İnsanların durumu hakkında kardeşlerinden haber aldığında beni de bilgilendiriyordu.

Enzo ve bir grup insan, Aspen'in her yıl sadece Crimson River dışından gelen birkaç onaylı insanı değiştireceğine dair bir anlaşma imzaladı, böylece bu konu hızla çözüldü. İnsanlar kendi kurallarını ve başvuru sistemlerini oluşturacaktı ve kurt adam olursanız, şehrimizde yaşamaktan ya da büyük bir para cezasıyla hapse atılmaktan başka seçeneğiniz olmayacağı haberi hızla yayıldı.

Bu duyurudan sonra ilgilenen insan sayısı önemli ölçüde azaldı ve sınırlarımızın yakınında kalanlar nihayet ayrıldı.

Her şey resmileştikten sonra Crimson River'a dönmek için birkaç gün daha bekledik.

Yolculuğun büyük bölümünde Hunter'ın eli uyluğumda kaldı ve sakinliği artık bir maske gibi görünmüyordu.

En sevdiğim müzik türünü çalmama aldırış etmedi, ancak sesi açmamamı istedi. Açmadım ve halk müziği aracın içinde süzülüyor gibiydi.

Gerçekten rahatlatıcıydı.

Vahşiler hepimizin akşam yemeği için ortak salonları olan Lounge'da buluşması için bir plan yaptı. Bu bana ve Hunter'a yerleşmek için birkaç saat kazandırdı ki buna kesinlikle ihtiyacımız vardı.

Lodge'a giden yola saptığımızda biraz gerildim.

Artık her şey farklı olduğu için oraya geri dönmek tuhaf olacaktı. Herkes dolunaydan önce çıkmadığımızı bilecekti. Sorular soracaklardı. Varsayımlarda bulunacaklardı. İşler rahatsız edici olabilirdi.

Hunter ana otoparka dönmek yerine geçti. "Nereye gidiyoruz?"

Kontrol ettim.

"Ev." Cevabı basitti ama kavram daha karmaşıktı. Onun evi henüz benim evim değildi.

Hayatlarımız tamamen birbirine karışmaktan çok uzaktı.

Bir yolunu çalışacaktık, ama ya işe yaramazsa? Ya onunla yaşamaktan rahatsız olursam ya da-

Hunter, "Evim Loca'dan yaklaşık on dakika uzaklıkta," diyerek beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. "Bizim evimiz, umarım. Herkesten uzaklaşmaya ihtiyacım vardı. Her günümü orada çalışarak geçirmek zaten tercih ettiğimden daha fazla."

"Mecbur kalmadıkça sürüyle pek iletişim kurmuyorsun, değil mi?" Ona sordum.

Başını iki yana salladı. "Bunu yaptığımda, etkileşimler senin için olduğundan daha farklı oluyor. Güvenliğimizi sıkı tutarak herkesi güvende tutuyorum - bu gerçek arkadaşlıkları sürdürmeyi zorlaştırır."

"Ve sen ilgilenmiyorsun," diye . "Pek sayılmaz."

"Yine de sen ve kardeşlerin çok konuşuyorsunuz. Her gün. Video oyunları falan da oynuyorsunuz, değil mi?"

"Öyle. Enzo Aspen'le çiftleştikten beri dinamikler değişti ama sanırım artık hepimiz çiftleştikimize göre yeni bir normal bulacağız."

"Kardeşinin eşine bu kadar çok benzemem senin için tuhaf olacak mı?"

Bana eğlenen bir bakış fırlattı. "Kız kardeşinin eşine bu kadar çok benzemem sana garip gelecek mi?"

Güldüm. "Haklısın. Ve bence hepimizin kişilikleri tuhaf olmayacak kadar farklı."

"Katılıyorum. Hepimizin kokuları da birbirinden çok farklı, yani sizi ayıran dövmeler olmasa bile Nova'yı seninle karıştırmam mümkün değil. Clay de öyle."

Sanırım bunu düşünmemiştim.

Nova bu konuda endişeli görünmüyordu ama ya Clay eşinin ikizinin kardeşiyle birlikte olmasından heyecan duymadıysa?

İşler hızla garipleşebilir.

"Clay'in bundan rahatsız olacağını düşünüyor musun?" diye sordum. "Onunla sadece birkaç kez konuştum ve çoğunda Nova'nın bilincinin kapalı olmasından çok etkilendi. Nasıl biri olduğunu bilmiyorum."

Hunter kıkırdadı. "Clay bu konuda hepimizden daha rahat olacak. Artık kurt sorunlarını çözdüğü ve kız kardeşinle çiftleştiği için her zaman gülünç derecede mutlu."

Bu iyiydi.

Vahşiler için sorun yaratmak istemiyordum. Açıkçası, Hunter ve ben sadece hızlı bir ilişki yaşayacaktık, bu yüzden onunla çiftleşmenin etkilerini düşünmek için zaman ayırmamıştım.

Yine de üzerinde durmanın bir anlamı yoktu.

İkimiz de olanları değiştiremezdik, bu yüzden sadece yumruklarla yuvarlanmak zorunda kaldık.

Bir kapıdan geçtik, ona kodu verdim çünkü malikaneden ayrılmadan önce telefonuma uygulamayı yüklemişti ve büyük pencereleri olan geniş bir kulübenin önünde durdu. Greenview'deki malikanesi kadar büyük değildi ama benzer bir havası vardı ve kesinlikle küçük değildi.

"Sürü bunun burada olduğunu biliyor mu?" Kontrol ettim.

"Onlar için bunu zor olurdu. Yine de bana bolca yer veriyorlar." Başımı salladım.

Cipten indik ve ben ön kapıya gidip şifreyi girerken Hunter arkadan çantalarımızı aldı. Kapı açıldığında benimle orada buluştu ve kapıyı benim için açtı.

İçeri girmeden önce yanağını öptüm ve beni takip eden yumuşak gürültüyle dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı.

Etrafıma baktığımda yüksek tavanları ve geniş, havadar alanı gördüm. Her şey modern ama rahattı. Büyük, yumuşak görünümlü halılar hafif, ahşap zeminleri daha sıcak hale getiriyordu ve her şey Hunter gibi kokuyordu.

"Etrafa bakmak için acele etme," dedi, hızlıca bir şeyler atıştırmak için mutfığa gitmeden önce eliyle kışımı okşadı. Yolculuktan sonra ikimiz de acıkmıştık.

Her şeyi kontrol ettim ve neyse ki ev, malikane gibi içinde kaybolacak kadar büyük değildi. Yine de benim kulübemden çok daha büyüktü ve çok daha rahattı.

Açık fikirli olmaya çalışıyordum çünkü orada yaşamayı kabul edip daha sonra fikrimi değiştirmek istemiyordum. Ama gördükçe daha çok hoşuma gitti ve yaşadığım yer konusunda hiçbir zaman o kadar seçici olmamıştım.

Turumu bitirdikten sonra Hunter'ın yatak odasına geri döndüm ve devasa yatağa uzandım, battaniyeleri kenara çekerek

kendim girdim. Yastıklara yaslanarak rahatladım ve kendimi her gece onunla birlikte kıvrılıp yatarken hayal edip edemeyeceğime karar vermeye çalıştım.

Hunter birkaç dakika sonra elinde büyük bir tabak yemekle bana katıldı. Duvara yaslanmış beni izliyordu ama ben ona el salladım.

Battaniyeleri onun için kaldırdığımda, tabağı komodinlerden birinin üzerine koydu ve yatakta bana katıldı.

"Ne yapıyoruz biz?" diye sordu, sesi biraz eğlenmiş gibiydi.

"Test ediyorum. Emin olana kadar kendimi veremem. Emin olmadan önce bana sarılmalısın." Yana doğru yuvarlandım.

Kıkırdadı, uyuduğumuzda her zaman yaptığı gibi beni kaşıklayabilmek için döndü. "Bu nasıl?"

"Oldukça iyi." Kalçalarımı biraz oynattım, siki anında kıkırda sertleşince sırtıtmamak için kendimi zor tuttum. "Güzel bir yatak."

Boğazımı öpebilmek için saçlarımı boynumdan çekti. "Sen içindeyken çok daha güzel."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Mhm." Bir eliyle karnımı okşarken dudaklarını aşağı indirdi ve boğazımı hafifçe emdi. "Kıyafetlerini çıkarmama izin verirsen test sürüşün daha iyi sonuç verecek."

"Kulağa eğlenceli geliyor."

Pantolonumu kalçalarımın altına kaydırdı, bunu yaparken avucunun tabanıyla klitorisimi okşadı.

Kalçalarım hafifçe kalktı ve kumaşı üzerimden tamamen çıkarmasına yardım ettim.

Bacaklarımdan birini kalçalarının üzerine kaldırarak beni açtı. Birkaç parmağını klitorisimin üzerinde gezdirdi ama daha sonra elini gömleğime götürdü.

Onu çıkarmak biraz daha çaba gerektirdi, ama sütyenim onu takip etti ve çok geçmeden vücudum çıplak kaldı.

"Şimdi de çok fazla kıyafet giyiyorsun," diye mırıldandım, elini tekrar kendi göbeğime doğru sürükleyerek.

Hunter klitorisimi yavaşça okşadı. "Öyle ?"

"Mmhm."

Benim için soyunmak için hiçbir çaba sarf etmedi, sadece bir eliyle klitorisimle oynadı ve diğer elini vücudumda aşağı yukarı hareket ettirdi, sanki bana nereye dokunmak istediğine karar veremiyormuş gibi.

Çok geçmeden ben zevk iniltileriyle onun eline boşalırken o da arkamdan gürlemeye başladı.

"Peki yatağı onaylıyor musun?" diye sordu, ben nefesimi tutarken boğazımı hafifçe ısırdı. Aleti arkamda neredeyse taş kesilmişti.

"Evet. Harika. Kanepeyi de test etmem gerekebilir."

Hunter'ın sırtışını boynumda hissettim. "Pekâlâ."

İkimiz de yataktan kalktık ve beni yatak odasından çıkarken takip ederken elleri belimdeydi. Tüm büyük pencereler ormana bakıyordu, biraz ormanda olmak gibi hissettiriyordu. Tabii ki güzel bir evin tüm konforuyla birlikte.

Devasa kanepeye oturdum ve yanımdaki yastığı okşadım. "Kıyafetlerini çıkar, böylece benimle test edebilirsin."

Hunter itiraz etmedi ve soyundu. Dikkatle izledim, bakışlarım onun altılı paketine takıldı ve sonra hafif kıl izini takip ederek ereksiyonuna ulaştı.

Lanet olsun, güzel bir aleti vardı.

Ve benimkiydi.

Kalıcı olarak.

Yanımda oturdu ve aklımda bir fikir canlandığında onu hayata .

"Nasıl hissediyorsun?" Kontrol ettim.

"İyi bir kanepa gibi." Sesi hâlâ eğleniyor gibiydi.

Belki de hayatının geri kalanı boyunca onun eğlence sistemiymdim. Şanslı piç.

"Sadece iyi mi? Hmm." Ona yaklaştım ve bir elimi ereksiyonunun etrafına sardım, düşük bir hırıltı kazandım. "Peki ya şimdi?"

"Daha iyi," diye gürledi.

Onu hafifçe okşadım ve karanlık, kapüşonlu gözlerle ona dokunuşumu izledi. "Şimdi mi?"

"İnanılmaz."

Devam ettim, hareketlerimle karın kaslarının gerilmesini izledim ve adamın ısırmaya çalıştığı her zevk sesini dikkatle dinledim.

Kontrolünü kaybetmek istemiyordu. Bunu düzeltebilirim.

Onu bırakmadan koltuktan kaydım ve bacaklarının arasına diz çöktüm. Dudaklarımı ereksiyonuna indirip onu hafifçe öptüğümde inlemesi neredeyse vahşiceydi.

"Oli Pop..."

"Kapa çenenini ve seni tatmama izin ver," diye mırıldandım.

Sonunda dudaklarımı sikinin kalın başının etrafına sardım.

Kalçaları şiddetle sarsıldı ve ellerini saçlarıma gömüp sıkıca kavradı. Genelde otoriter ve kontrolcü olanın o olmasına izin verirdim. Ama bu sefer kontrol bendeydi.

Hunter'ın nefes alış verişini düzensizdi, ben yavaşça boyunun üzerinde sallanıp onu ağzımın derinliklerine çekerken tüm vücudu gergindi.

Acımasızca küfretti.

Tekrar salladım ve siki neredeyse boğazımın arkasına çarpıyordu. Küfrü neredeyse bir soluktu.

Hızımı artırdım, onu her seferinde biraz daha derine götürdüm, ta ki saliverilmesi boğazımı doldururken hırlayıp küfredinceye kadar. Ağzıma girme ve salınımını kontrol altına alma dürtüsüyle savaşıırken tüm vücudu zevk ve çabayla sarsıldı, ama asla pes etmedi.

Ben sikinin başını yalayarak temizleyip kucağına tırmanırken, nefes nefese kalmış bir halde başını kanepenin minderlerine yasladı. Hunter beni göğsüne çekti ve sıkıca tuttu.

"Sen mükemmelsin Ol," diye gürlledi.

"Biliyorum." Omzunda bıraktığım izi ısırdım. Onu benim yapan izi.

Bir kahkaha attı.

"Neyi test biliyor musun?" Ciddiymiş gibi davranarak sordum?" "Duvarı mı?"

"Bu bekleyebilir. Ben verandayı düşünüyordum."

Başını koltuk minderlerinden kaldırdı, gözleri hızla karardı. "Seni dışarıda becermemi mi istiyorsun?"

"Herkesin bizi duyabileceği bir yerde," dedim

sırıtarak. Tekrar gürlledi, daha alçaktan. "Bu riskli."

"Sana söyledim, uçlarda yaşamayı seviyorum. Ve bir çitiniz var, yani gerçekten, ne kadar riskli?"

Uzun bir nefes verdi. "Benim ölümüm olacaksın, kadın." "Keşke o kadar şanslı olsaydın."

Güldü, ağzımı kendine doğru çekti ve beni derinden öptü. Dilimde kendi zevkinin tadını almış olmalıydı ama belli ki umurunda değildi.

Sonunda öpüşmeyi bitirdiğinde siki arzumun kayganlığıyla kaplıydı ve zonklaması bana bir tura daha hazır olduğunu söylüyordu. "Pekâlâ, sundurma olsun. Yine de ellerinin ve dizlerinin üzerinde olmanı istiyorum."

"Beni daha önce hiç böyle almamıştın."

"Biliyorum. Zamanı çoktan geçti." Kıçımı sıktı, sonra ayağa kalkıp bana hafifçe şaplak atarken beni de kanepeden kaldırdı. "Haydi."

"Şaplak atmayı sever misin?" Alay ettim.

"Olabilirim ve içimden bir ses öyle olduğunu söylüyor." "Doğru adamlar."

Hırladı. "Ben senin için *tek* erkeğim."

Omzumun üzerinden ona göz kırptım. "Aynen öyle."

Verandaya çıktık ve geri adım atarak kışma tekrar hafifçe vurdu. "Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök, Oli."

Söyleneni yaptım, pürüzsüz, pahalı ahşabın üzerine diz çöktüm. O da diz çöktü, elini sikinin etrafına sardı.

Kıçımı daha yukarı kaldırarak kendini hizaladı ve beni kabaca doldurarak itti.

Daha derine inerken zevkle inledim, kışma hafifçe vurdu ve homurdandı, "Çok güzelsin."

Ve çok geçmeden, bedenlerimizin birbirine bağlanma biçiminde tamamen kaybolmuş bir şekilde bir araya geliyorduk.

on bir

ZEYTİN

Biz oraya vardığımızda diğer herkes zaten salondaydı ve en az gariplikle karşılaştık. Jake, Loca'nın dışında yanından geçtiğimizde bizi neşeyle tebrik etti, böylece herhangi bir kafa koparma olayı yaşanmadı.

Fletcher, Aspen Enzo'yla çiftleştikten sonra Savage ailesine evlatlık verilmişti, bu yüzden onu ve Syd'i kanepede birlikte görünce hiç şaşırmadım. Çok şirin bir şekilde birbirlerine sarılmışlardı ve aynı ısırık izlerini gördüğümde neredeyse ciyaklıyordum.

Kollarımı ona dolayarak onu tebrik ettim, o da gülerek beni tebrik etti.

Nova beni kucaklamak için kollarına sürükledi ve sırtı o kadar samimiydi ki, kayınbiraderiyle çiftleştiğim için gizliden gizliye kızdığından gerek kalmadı.

Evet.

Bu benim için sonsuza dek garip olacaktı. Ya da en azından birkaç yıl boyunca.

Clay bir kolunu Hunter'ın omzuna atarak, "Aileye hoş geldin," dedi. Hunter onu itti ama Clay onu geri koyduğunda dostum homurdandı ve fiziksel teması kabul etti.

"Katılıyorum. Dağınığız ama genellikle eğlenceli bir dağınığız," dedi Aspen, içtiği her neyse ondan bir kadehi gülümseyerek bize doğru kaldırırken.

Enzo onun yanına oturmuş, kolunu omuzlarına atmıştı ve o da sırtıyordu.

Sırtışı biraz ürkütücüydü ama Hunter'ınkine o kadar benziyordu ki çoğunlukla sorun etmedim.

Çoğunlukla.

Hunter sonunda Clay'in kolunu silkti ve elimi tutarak beni Enzo'nun tedarik ettiği anlaşılan yemek tepsisine doğru çekti. Şarküteri ürünüydü ve arkasında selofanla sarılmış bir hediye sepeti vardı.

"Hediye sepeti ne için ve neden *bebek* etiketinde *tebrikler* yazıyor? Beni de yanlışlıkla hamile bırakmadığını biliyorlar, değil mi?" Hunter'a fısıldadım.

"Biliyorlar. Enzo hep böyle şeyler yapar," diye mırıldandı Hunter. "Herkesin hediye sepetlerinden hoşlandığını sanıyor."

"Herkes hediye sepetlerini sever," diye seslendi Enzo kanepeden.

"Neden hâlâ bana inanmayı reddettiğin tek şeyin bu olduğunu ," dedi Aspen.

"Sana artık böyle bir şey olmadığını söyleyip duruyorum."

"Sevilmeyecek ne var? İçi atıştırmalık dolu." Enzo sepeti işaret etti. "Sizler

hazır paketlenmiş atıştırmalıkları bile nadiren yiyorsunuz." Aspen işaret

etti.

Onu kucağına sürükledi. "Peki, Prenses. Sen kazandın. Hediye sepeti almayı bırakacağım."

"Yalancı," diye alay etti ve onu çekerken bir kahkaha attı.

Nova sırtarak, "Bizimkinde de hâlâ 'bebeğiniz için tebrikler' saçmalığı vardı," dedi. "Clay beni sürekli bebek sahibi olmanın eğlenceli olacağına ikna etmeye çalışıyor."

"Öyle olurdu," diye atıldı, tabağını şarküteri ürünleriyle doldururken yüz ifadesi onunkine uyuyordu.

"On yıl içinde, elbette." Nova onun kolunun altına girdi ve adam onu kendine çekerek alnına bir öpücük bıraktı. "Gerçekten sonsuza dek yaşarız."

Clay, "On yıl çabuk geçecek," diye onayladı ve kanepeye doğru yöneldiler.

"Bebekler hakkında ne düşünüyorsun?" Hunter'a yakından bakarak sordum.

Henüz konuşmadığımız o kadar çok şey vardı ki. "On yıl

kulağa çok erken geliyor," diye itiraf etti.

Ben güldüm, o da bana küçük bir sırtışla karşılık verdi.

"Hunter az önce *gülümsedi* mi?" diye fısıldadı kızlardan biri odanın öbür

ucundan. "Belki ona on bir veririz," dedim göz kırparak.

Kıkırdadı. "Bu bir plan."

Oraya vardığımızda kanepede fazla yer kalmamıştı ama Hunter beni kuşağına çektiğinde bolca yer vardı.

şarküteri ürünleri ve sataşmalarla birlikte gelseydi Vahşi olmaktan keyif alabilirdim.

on iki

AVCI- ALTI AY SONRA

Beni şelalenin kenarına doğru sürüklerken elini ölümüne tutmaya devam eden Olive'i, "BU HÂLÂ HOŞUMA GİTMİYOR," diye uyardım. Bir şelaleye göre küçüktü, ancak bir damlaydı, ancak aşağıdaki göl son derece büyük ve çok çok derindi.

Bundan emindim, çünkü Olive ölçmek için birine para vermek yerine, birkaç gün önce beni onunla birlikte orada tüplü dalış yapmaya ikna etmişti.

Tabii ki bunun için tüplü güvenlik kursları gerekiyordu ve o bu konuda benden çok daha heyecanlıydı.

rağmen, yüzündeki o sırıtışı ve gözlerindeki ışığı görmek, duyduğum az miktardaki rahatsızlığa fazlasıyla değdi.

"İlk seferden sonra tekrar yapmak için beni buraya çeken sen olacaksın," diye bana takıldı.

Ona bir kaşımı kaldırdım ve o da sırtıttı.

İkimiz de bunun tersinin doğru olacağını biliyorduk, ama benden onunla birlikte patıkaya geri dönmemi istediğinde, döndüm.

Çünkü o benim eşimdi ve onun için deli oluyordum.

Bazen onun deli olduğunu düşünsem bile. Özellikle de beni kendisiyle birlikte devasa bir uçurumdan atlamaya zorladığında.

İsteksizce çıkıntıya doğru adım attım, hâlâ onu sıkıca kavırıyordum.

"Elimi bırakmak zorunda kalacağının farkındasın, değil mi Hun?"

"Bunu düşünmemeye çalışıyorum."

Olive tekrar güldü ve parmak uçlarına kalkarak dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Belini kavrayabilmek için elini bıraktım ama onu yakalayamadan geri adım attı.

Sonra döndü ve atladı.

Yüksek sesli çığlıkları onu suya kadar takip etti ve su yüzeyine çıkmasını dehşet içinde izledim.

Yüksek sesli kahkahası havayı doldurmadan önce birkaç özenle uzun saniye izledi ve sonunda tekrar nefes alabildim. "Haydi, Ballı Çörek! Su harika!"

Başımı sallayarak, kendimi kayadan aşağı atmadan önce bir adım geri attım.

O kadın gerçekten benim ölümüm olacaktı.

Ama haklıydı. Her dakikasından zevk alacaktım.

Epilog

ZEYTİN - ON İKİ YIL SONRA

İnleyerek çimlerin üzerine sırtüstü yığıldım ve tepemdeki bulutlara baktım. Etrafta koşuşturan bir çocuk ordusu olduğu doğrudu ama beni çıldırtanlar zavallı kaburgalarımı ve mesanemi içeriden tekmeliyorlardı.

Hunter hemen omuzlarımı yerden kaldırdı ve kalçasının yanıyla beni destekledi.

Tüm hamilelik kuralları konusunda paranoyaktı. Yıllar geçtikçe bu konuda biraz daha sakinleşmiş ve sessizleşmiş olsa da her zaman benimle ilgileniyordu. Yaşadığımız tüm maceralar onun biraz sakinleşmesine yardımcı oldu, ancak benim hayatı daha fazla deneyimlemek istememe neden oldular.

Artık bebekleri deneyimlemeye hazırdım.

Doğum, o kadar da değil. Hâlâ kendime onların herhangi bir tıbbi yardım olmadan sihirli bir şekilde bedenimden çıkacağını söylüyordum. Kesinlikle kan olmadan. Kaçınılmaz olduğunu bilsem de bir daha görmek isteyeceğim son şey bir hastanenin içi olacaktı.

Arkadaşım endişeli biriydi. Evde doğum onun için hiç söz konusu değildi.

Ve doğum yaptığımda teknik olarak hayatım risk altında olacağı için itiraz etmedim.

Yine de düşünmüştüm.

Yüzüme bir dart isabet etti ve güldüm.

Ardından bebeklerim beni tekmelemeye başladığında acıdan yüzüm buruştu.

"Üzgünüm!" diye bağırdı Aspen ve Enzo'nun iki oğlu aynı anda.

Alfaların dokuz yıl önce dördüzleri olmuştu. Evet, dördüzler.

Yani, *dört* bebek.

Hamileyken çok başarılı olduğunu söyleyerek onunla dalga geçtim, da seve seve benimle yer değiştirebileceğini söyledi. Sonra arkadaşlarımız birbirlerine hırladılar.

Ve ikimiz de sırttık.

İyi bir bağ kurma deneyimiydi.

Çocuklarının dördü de erkekti, bu yüzden sürekli güreşiyorlardı. Enzo genellikle onların gerçek köpek yığınlarının ortasındaydı.

Nova ve Clay, Aspen ve Enzo'nun erkek çocukları doğduktan birkaç yıl sonra ikisi de kız olan ilk ikizlerini dünyaya getirmişlerdi. İkiz kızların ardından beş ve iki yaşlarında ikiz çocukları oldu.

Bir seferde iki tane yapmak dört tane yapmaktan çok daha kolay görünüyordu, bu yüzden pozitif hamilelik testi aldığımda parmaklarımı iki tane için çaprazlamıştım. Ne de olsa kurtadamlar sadece çoğalırdı.

Ama tabii ki üç tane

doğuracaktım. İki erkek ve bir kız.

Onlarla tanışmak için sabırsızlanıyordum.

Ve artık hamile olmamak için *gerçekten* sabırsızlanıyordum.

Sydney ve Fletcher, en büyükleri Aspen'in küçük sürüsünden birkaç ay önce, ortancaları iki yıl sonra ve en küçükleri de ondan iki yıl sonra olmak üzere şimdiden üç çift erkek-kız ikiz dünyaya getirmişlerdi. İşlerinin bittiğini söylediler ama Aspen'in yeniden bebek ateşine yakalandığı belliydi.

Dediğim gibi, etrafımız bir çocuk ordusuyla çevriliydi.

Yine de çok eğlenceliydiler ve kaosu seviyordum. Nova ve benim büyüme tarzımızdan çok farklıydı ve çocuklarıma benim yaşadığımdan daha iyi bir çocukluk yaşatabilmeyi çok istiyordum.

Bebekler yine mesaneme saldırdı ve işeme ihtiyacı beni çok zorlayınca yüzümü buruşturdum.

"Onları sakinleştirmek için bir tür yatıştırıcı büyüye ihtiyacın var," diye homurdandım Hunter'a. O da bana küçük bir sırtışıla karşılık verdi.

Ve hemen kendi okuyla gözünden vuruldu. Bunu bir başka

"üzgünüm!" korusu izledi, ama ikimiz de sadece gülümsedik.

Hunter dartı çocuklara geri fırlattı ve hepsi bağırdı. Bir ok yağmuru ona isabet etti ve o kadar güldüm ki neredeyse altıma işiyordum. Eğer hemen kalkıp bir tuvalet bulamazsam, bundan kaçış yoktu. Ama kalkmak kulağa yorucu geliyordu.

Hunter birkaç dakika sonra sırtarak teslim olmak için ellerini kaldırdı ve kazandıklarını söyledi. Silahlarını aldıktan sonra tekrar gözlerimin içine baktı. "Sadece birkaç gün daha, Oli Pop."

"Hayatta kalacağımdan emin değilim," dedim dramatik

bir iç çekişle. Kıkırdadı. "Yaşayacaksın."

"Kurabiyelerimiz var!" Aspen çocuklara seslendi ve ben hemen doğrulmaya çalıştım.

Hunter ayağa kalkmama yardım etti ve bana seksi bir sırtışıla baktı. "Banyoya gitmene yardım edeyim ve sana bir tabak getireyim."

"İşte seni bu yüzden seviyorum." Hemen yanağından öptüm, sonra onu binaya doğru sürüklemeye başladım. Beni ayaklarımdan tutup kaldırdı ve kurabiyelere doğru götürürken başımı koluna yasladım

Onunla kazara bir eş bağı kurmak şimdiye kadar yaptığım en iyi şeydi.

SON DÜŞÜNCELER

Bunun uzunluğunun muhtemelen bazılarınızı hayal kırıklığına uğrattığını biliyorum. Hayal kırıklığına uğrattıysam özür dilerim ama dürüst olmak gerekirse, bu hikaye ya bir novella olacaktı ya da hiç var olmayacaktı. Bazen keşke bir yazar robot olsaydım diyorum, yalan söylemeyeceğim. Ne yazık ki . Hayalet yazarlar tutmuyorum ya yapay zeka kullanmıyorum, bu yüzden bir çiftin hikayesi bana çok basit geldiğinde, onu uzatmak benim için daha finansal bir anlam ifade etse bile bir novellaya dönüşüyor.

Bu filmde de tam olarak öyle oldu.

Ve doğrusu, Hunter ve Olive'i herhangi bir sıkıntıya sokmak içimden gelmedi. İkisini de kendi tarzlarında çok seviyorum.

Her neyse, umarım Hunter gözünüzde aklanır ya da en azından onu Olive ile birlikte benim kadar seversiniz. Bu seri (ve çalışırken hayatımda olan şeyler) benim için gerçekten eşsiz bir deneyim oldu ve kalbimde her zaman özel bir yere sahip olacak.

Kulağa klişe geliyor ama yine de doğru!

Dediğim gibi, uzun bir roman olmadığı için üzgünüm ama umarım yine de beğenmişsinizdir!

Tüm
sevgimle,
Lola Glass<3

iletişimde kalın

Lola'nın yeni bültenlerini almak istiyorsanız (spam yok!) bu bağlantıyı kullanın:

[LINK](#)

Ya da onu bulun:

[FACEBOOK](#)

[TIKTOK](#)

[INSTAGRAM](#)

[PINTEREST](#)

[GOODREADS](#)

lola glass'in tüm serileri

Lola'nın hangi serilerinin aynı dünyalarda geçtiğine dair bir rehber için web sitesine göz atın! <https://www.authorlolaglass.com/where-do-i-start>

Bağılantılı Bağımsızlar: Ayın

Altında İşaretlenmiş Kralla

Çiftleşmiş

Cub Lake Romanları

Çiftleşen Eşin Hayatta

Kalması Mountain

Wildwood

Aldatma ve Bağlılık

Kurt Tarafından

Sahiplenilen Yasak

Eşler Vahşi Av

Felaketin Kralları

Gecenin Laneti

Outcast Paketi

Feral Paketi

Eş Avı

Seri:

Yanan Krallık Fae Kralı

Şekil Değiştiren Kraliçe'ye

Kurban Edildi

Kurtboğan

Şekil

Değiştiren

Şehir

Doğaüstü Yeraltı Dünyası

Canavarların Ayı Reddedilen

Eş Sığınağı

yazar hakkında

Lola, *hafif* bir romantizm takıntısı ve aşk tutkusu olan bir kitap aşığıdır. Özellikle de şımarık kadınlar ve kocaman, büyülü erkekler arasındaki aşka;) Okumadığı ya da yazmadığı zamanlarda kocası ve iki küçük oğluyla takılıyor ya da muhtemelen yememesi gereken (ama yiyeceği) şekerli bir şeyler pişiriyor.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

